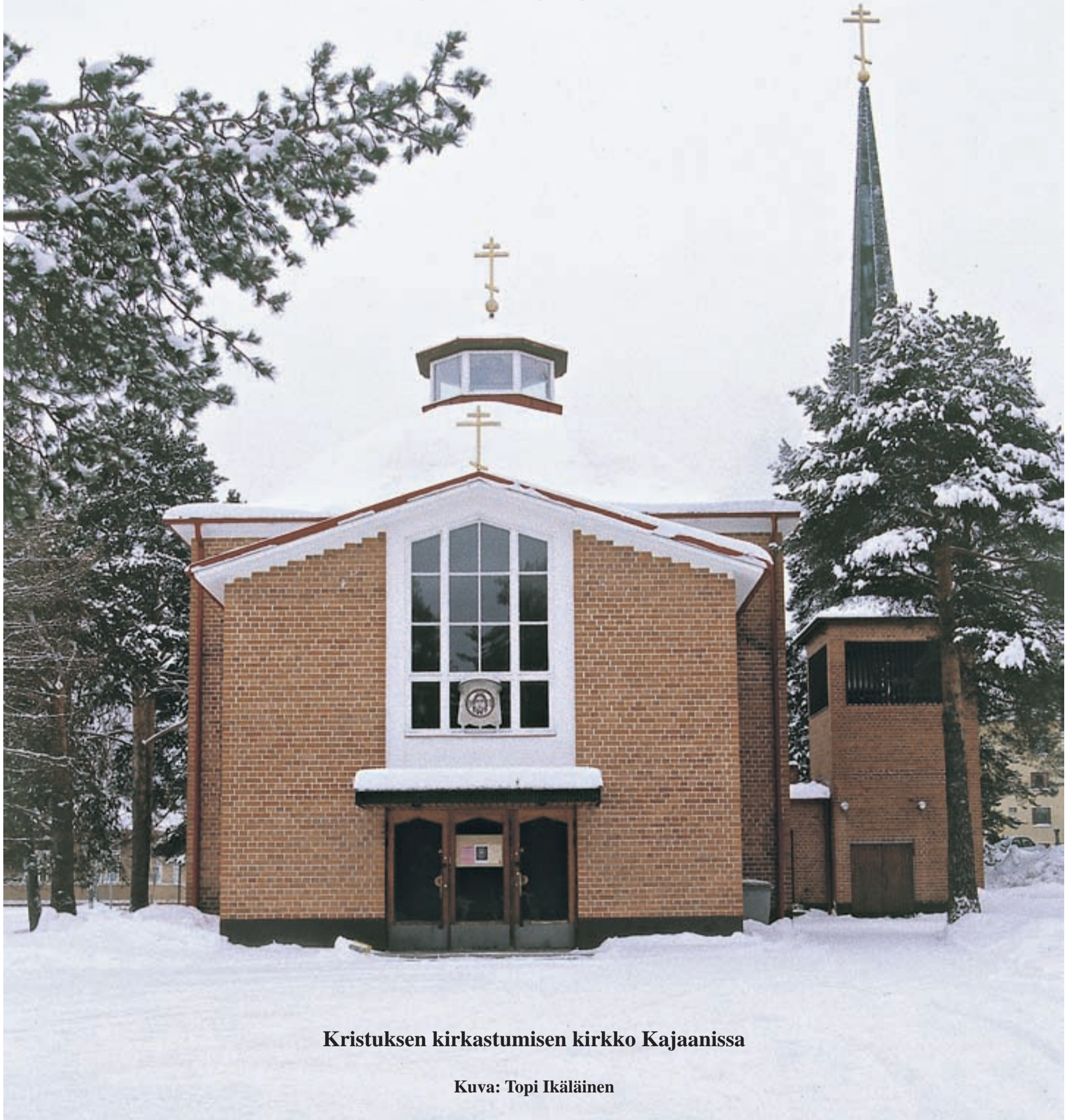

Paimen~Sanomat

Oulun ortodoksisen hiippakunnan seurakuntien tiedotuslehti

Joulukuu 2008 Nro 6 (159)

Kristus syntyy, kiittäkää

Kristuksen kirkastumisen kirkko Kajaanissa

Kuva: Topi Ikäläinen

**Tässä
numerossa:**

s.3.
Todellinen valo

s.4.
Arkkipiispa Leon
haastattelu

s.6.
Serbian kirkon
vieraana

s.7.
Joulutarina:
"Pakomatka"

Esipaimenen sana

Hyvää syntymäpäivää

Syntymäpäiväjuhlat ovat elämämme merkkipaaluja. Menneiden vuosikymmenien kylä- ja pikkukaupunkiyhteisöissä pyöreiden vuosikymmenien merkkipäivät tarkoittivat muun muassa keräyslistan ilmestymistä keskustan kauppaliikkeeseen. Juhlapäivänä saapui sitten naapureiden ja ystävien onnittelujoukko mukanaan joko hopeapäinen kävelykeppi tai kiikkutuoli tai jokin muu merkkihenkilölle sopiva syntymäpäivälahja.

Näin silloin ennen. Nyt tuntuu kuin syntymäpäiväsankarit olisivat vuosien kuluessa nuortuneet. Tämän päivän 50-vuotissankari kokisi kai kävelykepin lähinnä pilana. Muuten merkkipäivien vietto on säilyttänyt vankan asemansa, juhlinta vain on siirtynyt kodeista julkisiin ja väljempiin tiloihin.

Joulu on myös syntymäpäiväjuhla. Harvemmin tulemme sitä ehkä ajatelleeksi, vaikka joulu kyllä muuten täyttää syntymäpäiväjuhlan tunnusmerkit ja korostetustikin. Juhlaan varustautaan, siitä puhutaan, päiviä ja viikkoja lasketaan, juhlaa pelätään ja sitä hartaasti odotetaan. Koti siivotaan jouluksi, varustetaan ruokaa ja juomaa, myös lahjoja ostetaan tai valmistetaan itse. Suomalaisessa yhteiskunnassa joulu eittämättä koetaan vuoden tärkeimmäksi juhlapahtumaksi.

Mitä varten kaikki tämä touhuaminen, ”ruoka, juoma, meno muu”?

Joulu on Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymäjuhla. Se on Jeesuksen syntymäpäivä. Taivaan ja maan Herra syntyi ensimmäisenä jouluna maailmaan pienenä lapsukaisena kovin vaatimattomiin oloihin eläinten suojana toimineeseen luolaan vähäisen Betlehemin laidalla. Hän vuokseen joulu on asetettu ja hänelle yksin omistettu.

On hyvä, että joulua varustetaan, ”laitetaan joulua”, kuten sanomme. Kaikki valmistelun yhteydessä koettu yhteisöllisyys perheen ja sukupolvien välillä on jo itsessään tärkeää. Vielä tärkeämpää olisi muistaa, ettemme valmistaisi juhlaa vain itseämme tai perhettämme varten, vaan todella joulun Herran kunniaksi. Silloin juhlan eteen tehty työ saa syvemmän merkityksen. Silloin emme varusta joulua vain oman vatsan, mukavuuden ja herkistyneen tunnelman saavuttamiseksi. Herkuttelu voikin kääntyä ylensyömiseksi ja joulun kiihkeä odottaminen kääntyä pettymykseksi, kun kaikki ei osoittautunutkaan sellaiseksi kuin oli odotettu.

Jos joulua valmistetaan Kristuksen syntymäjuhla, silloin saamme juhlan sankarilta siunauksen elämäämme. Näissä valmisteluissa kiinnitetään päähuomio oman itsekkyyden voittamiseen. Jokahetkisen ”minän” tilalle tulee silloin ”sinä”. Tällöin yritetään edes joskus antaa tilaa toiselle eli lähimmäiselle. Edes rahtunen omaa aikaa, hymyä, kädenpuristus ja hyvä sana, vaikka kankeakin. Lähimmäisen rakkauden muistaminen ja sen pienikin toteuttaminen vie voiton kaikista maailman tarjoamista hyvyksistä, koska se on Kristuksen rakkautta ja tuo mieleen ja sydämeen rauhan, hyvän mielen ja onnen.

Joulu on erityisesti lähimmäisen muistamisen aikaa. Ja näin se toteutuessaan syyttää kirkkaan tähden pohjoisen pimeälle taivaalle.

Kristus syntyy – kiittäkää!

Siunattua Kristuksen syntymäjuhlaa ja uutta vuotta 2009

Metropoliitta Panteleimon

A word from the Bishop

It is well that we make preparations for Christmas thoroughly. Sense of community between the family members and the generations involved is important by itself.

Even more important is to recall that we are not repairing the feast for ourselves only, but for the honour of the Lord of Christmas Himself.

Then we are not just celebrating the great feast of the Nativity in order to fulfill the requirements of our stomachs nor to achieve a comfortable and lovely atmosphere. If our aim is so narrowly superficial, the whole feast may turn into a disappointment.

The main goal of our festal preparations ought to be winning our selfishness. Then the true Master of Christmas will give us His blessing and then we are able to see the deep meaning of the feast of the Nativity.

Ikoninäyttely ”Pohjoisen pyhät kuvat” Oulun taidemuseossa

Kristus pesee opetuslasten jalat.

Enkeli levittämässä taivaankantta. Valokuvat: Marketta Kostamo.

Oulun seudulla on pitkään vaikuttanut hyvin tuottelias ja korkeatasoinen ikonimaalareiden ryhmä, jonka työn tuloksia on voitu ihailia Oulun katedraalissa ja mm. Muhoksen, Sonkajärven ja Nellimin tsa-sounissa. Petros Sasaki on aikoinaan käynyt oululaisia opastamassa ja siksi siveltimen jälki on Oulussa ollut vakaata ja pysyntyäkin sellaisena, kauniina.

Oulun seudun ikonimaalareiden yhdistyksessä on 60 jäsentä, joista aktiivisin kärki käsittää kymmenkunta maalaria. Puheenjohtajana toimii immunologian dosentti Heljä-Marja Surcel.

Valveen kulttuurikeskuksessa marraskuussa 2008 nähtävänä olleeseen näyttelyyn oli tarjolla yli 40 pohjoisten ikonimaalareiden töitä, mutta lopullisessa, taidemuseon valitsemassa kokonaisuudessa nähtiin 28 ikonia. Katsoja voisi leikitellä ajatuksella miltä olisi näyttänyt, jos myös ripustamatta jääneet ikonit olisivat päässeet esille jossain toisessa tilassa. Silloin ehkä olisimme voineet oppia paljon saman ikoniaiheen erilaisuudesta. Tosin nytkin oli vierekkäin ripustettu kaksi Kristuksen syntymän ikonia, joissa oli vähän toisistaan poikkeava sommitelma.

Oulun metropoliitta Panteleimon avasi näyttelyn rukoushetkellä.

Todellinen valo

Hän totesi ikonien olevan rauhan kuvia maailman melskeiden keskellä. Rauhaa ja hellyyttä henki erityisellä tavalla Vanhurskaan Simeonin ikoni, jossa Simeon pitää hellästi sylissään maailman Vapahtajaa: ”Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä..”

Näyttelyn upein ja näyttävin työ oli ilman muuta neljän suuren ikonin sarja: Marian ilmestys, Kristuksen kaste, Jeesus pesee opetuslasten jalat ja Pyhät naiset Jeesuksen haudalla. Ikonit oli liitetty toisiinsa kevyin maisemaelementein ja tämä ratkaisu tuo freskomaista ilmavuutta ikonien muodostamalla seinälle. Ikonit on tehty Oulun katedraaliin, jossa ne tulevat täydentämään 12 ikoni aiheen muodostamaa kuvaohjelmaa.

Erikoisia ja harvoin nähtyjä aiheita olivat Enkeli levittämässä taivaankantta ja Enkelten suuri saatto. Molemmat on maalattu kirkkoja varten. Kirkot ovatkin ortodoksisten ikonien varsinaisia koteja. On hyvä, jos ikonimaalareilla on mahdollisuus olla julistamassa evankeliumia kirkkoissa kuvien kautta. Se on ollut ikonien alkuperäinen tehtävä, josta kuvat levisivät sitten myös koteihin.

Oulun taidemuseon näyttelyn ikonit oli varustettu selittävällä tekstillä, ja se onkin välttämätöntä ikonien oikean ymmärtämisen kannalta. Harvat ovat ne näyttelyvieraat, jotka heti osaavat sanoa, mikä on ikonin sanoma, vaikka ikonissa on aina päällekirjoitus.

Tässä näyttelyssä olivat töitään saaneet esille *Raija Savolainen, Meeri Kurola, Elsa Helena Toppi, Kerttu Haapaniemi, Aira Issakainen, Heljä-Marja Surcel, Kaisi Kaila, Mauri Sorppanen, Annikki Pakanen, Helga Repo* ja *Johanna Heikkilä*.

Monet taitavat työt jäivät nyt näkemättä, mutta toivottavasti tulevat seinälle jossain muualla, joko kirkkoissa tai kodeissa.

Merja Merras
Suomen Ikonimaalarit ry.
puheenjohtaja

Tiennäyttäjä. Oulun ortodoksinen seurakunta.

”Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Jo alussa Sana oli Jumalan luona. Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo... Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalleen antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.” (Joh.1:1-4, 14)

Nämä evankelista Johanneksen sanat sopisivat varsin hyvin myös jouluevankeliumiksi, vaikka ne meidän perinteessämme luetaankin pääsiäisyön jumalanpalveluksessa. Vietämme Kristuksen syntymäjulua, Jumalan tulemistä ihmiseksi. Jeesus Kristus on meidän Jumalamme, iankaikkinen jumalallinen

Sana, jonka kautta kaikki on luotu: maailmankaikkeus, meidän tuntemamme maa ja ihminen, Jumalan kuva. Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja Jumalan kaltaiseksi, mutta kaltaisuuden ihminen menetti tehtyään väärän valinnan paratiisissa. Me olemme yhä Jumalan kuvia, jokainen meistä.

Sanan tuleminen lihaksi, ihmiseksi, Jeesukseksi Kristukseksi, merkitsee sitä, että Jumala tulee osaksi meidän tuskaamme, etsimistämme, iloamme ja pelastustamme. Siitä kasvaa kristittyjen toivo jälleen tulla myös Jumalan kaltaisiksi. Jumalan ja ihmisen välillä on nyt yhteys Jeesuksessa Kristuksessa. Jumalan suuri lahja on ilmestynyt maailmaan. Jumala on tullut ihmiseksi, niinpä ihmisellä on mahdollisuus tulla Jumalan kaltaiseksi.

Meille on avattu ovet iankaikkiseen elämään, Jumalan kaltaiseksi tulemiseen. Tämän vuoksi

me, syntiä tehneet ihmiset, olemme silti mahdollisuuden edessä. Jumala rakastaa meitä, Jumala odottaa meitä. Jokaisella ihmisellä on tilaisuus astua askel eteenpäin; tulla Jumalan lapsiksi, tulla kirkon jäseniksi. Kirkon lapsi on Jumalan lapsi, jos pysyy Jumalan yhteydessä.

Jeesus Kristus on Jumalan lahja, hän on Jumala. Ilo ja riemu on meille annettu. Me olemme siis vapaan valintamme pohjalta Jumalan lapsia, mahdollisia Jumalan kaltaisuuteen. Kukaan ihminen ei voi määritellä, mihin me olemme menossa, mutta Jumalan armo kutsuu meidät iankaikkiseen elämään.

”Kristus syntyy, kiittäkää! Kristus taivaasta vastaanottakaa! Kristus maan päällä, ylentykää korkeuteen. Veisatkoon Herralle koko maa ja ihmiset ylistäkööt häntä, sillä hän on kunnioitettava.” (Joulukanonin 1. irrossi)

Venäjän patriarkka Aleksei II on kuollut

Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Aleksei II kuoli joulukuun 5. päivän aamuna 2008 asunnollaan Peredelkinnossa Moskovan lähellä. Aleksei oli kuollessaan 79-vuotias ja toimi patriarkkana vuodesta 1990.

Patriarkka oli maallikkonimeltään *Aleksei Ridiger* ja syntynyt Tallinnassa venäläiseen emigranttiperheeseen 1929. Hän päätti Leningradin hengellisen akatemian vuonna 1953. Hänet valittiin Tallinnan piispaksi vuonna 1961 ja seitsemän vuotta myöhemmin 39-vuotiaana hän sai metropoliitan arvonimen. Vuonna 1986 hänet valittiin Leningradin ja Novgorodin metropoliitaksi, mikä on käytännössä merkittävin piispanistuin patriarkan jälkeen. Alekseista tuli vuonna 1990 kuolleen patriarkka *Pimenin* seuraaja.

Aleksei toimi patriarkkana aikakautena, jota väritti kirkon toiminnan vapautuminen ensin Neuvostoliitossa ja sen hajottua Venäjän Federaatiossa. Venäjän kirkon jälleenrakennus viimeisten 20 vuoden aikana on ollut valtava haaste ja Alekseihin katsotaan onnistuneen siinä hyvin.

Patriarkka Aleksei vieraili useita kertoja Suomessa Suomen evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen kirkon vieraana, viimeksi vuonna 1994. Hän oli molempien Suomen kirkkojen arkkipiispojen henkilökohtainen ystävä, joka kunnioitti kansankirkkojamme ja arvosti niiden tekemää työtä.

Patriarkka Aleksei haudattiin tiistaina 9.joulukuuta Jumalan ilmestymisen katedraaliin Moskovassa. Suomen ortodoksista kirkkoa juhlassa edustivat arkkipiispa *Leo* ja piispa *Arseni*.

Patriarkan tehtävien väliaikaiseksi hoitajaksi Venäjän kirkon pyhä synodi on nimitänyt Smolenskin ja Kallinigradin metropoliitta *Kirillin* (s. 1946).

Uusi patriarkka valitaan kirkolliskokouksessa puolen vuoden sisällä.

Ortodoksinen tiedotuskeskus/ Paimensanomat

Korkeasti Pyhitetty Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa Leo vihittiin papiksi vuonna 1973. Hän toimi uskonnonopettajapapin toimessa Itä-Karjalan kansanopistossa 1972 -1973 sekä Ilomantsin I ja Turun III matkapapistopiirin matkapapin toimissa vuosina 1973 - 1979. Kirkon opetus siitä, että avioliiton hengellinen ulottuvuus puolisoon ei katkea edes kuolemassa, realisoitui isä Leolle vuonna 1977. Hänen Anita-vaimonsa siirtyi tuolloin seitsemän avioliittovuoden jälkeen tuonilmaisiin. Nuorelle pappisleskelle jäi kahden vuoden ikäinen Tanjatyttö ja suuri suru. Hän sai lohtua mietiskelemällä kolmiyhteisen Jumalan täydellisen rakkauden olemusta. Hänet vihittiin apulaispiispaksi 1979 ja seuraavana vuonna hänet tiensä johti Ouluun.

Tapaamme arkkipiispan kanssa vuoden 2008 kirkolliskokouksen valiokuntatyöskentelyn aikana, jolloin hänellä on taukoa. Paikkana on Uuden Valamon luostari ja arkkipiispan oma kelja. Esipaimenen viitta ja panagia roikkuvat yllätyksekseni huoneiston naulakossa ja hän vastaanottaa minut rennossa siviiliasussa. Arkkipiispa on hyväntuulinen, katsoo suoraan silmiin ja osaa luoda kodikkaan tunnelman.

Katsoessanne elämäänne taaksepäin, koetteko, että teitä on edeltä käsin valmistettu esipaimenen tehtäviin?

- Eväitä on annettu monelta taholta. Syvin perusta alkaa varmasti jo lapsuuden kodistani. Ajattelen usein syntymäni taustaa ja niitä Salmin siirtolaisia, jotka Pielavedellä kuokkivat suota ja raivasivat peltoja, rakensivat navetat, saunat ja talot. Tämän kotoutumistohinan keskellä minä synnyin. Kun sitten me evakkojen lapset tulimme kouluikään, niin vanhempamme järjestivät ortodoksisen uskonnonopetuksen kouluun. Äitini toimi tässä opetus-tehtävässä ja sen lisäksi hän veti sen aikaista kirkollista nuorisotyötä, ”sinapinsiemen”-kerhoa, sekä veti tämän lisäksi tiistaiseuratoimintaa. Isä puolestaan oli kansakoulun johtokunnassa ja ortodoksisen seurakunnan hallintotyössä mukana.

- Meillä oli myös oppikouluaikana sellainen positiivinen taisteluhenki, pidimme

Arkkipiispa Leon haastattelu

Positiivinen taisteluhenki ja sopeutumattomuus

Arkkipiispa Leo toimittamassa liturgiaa Uuden Valamon Kristuksen kirkastumis- en kirkossa marraskuussa 2008. Kuva: Jukka Mäntymäki.

puolemme. Jos esimerkiksi arkipäivälle sattui kirkon juhlapäivä, niin ilmaisimme, että haluamme lähteä kirkkoon. Näin me vaikutimme alueelliseen päätöksen tekoon. Koko jälleenasutuksen tendenssi kun oli sopeuttaa karjalainen väestö myös uskonnollisesti valtaväestöön. Me emme kuitenkaan tahtoneet sopeutua ja juuri sen vuoksi ortodoksisuus on edelleen maassamme ja kiinnostus kirkkoamme kohtaan kasvaa.

- Kun nuorena ajattelin erilaisia elämäni vaihtoehtoja niin yksi niistä oli yhteiskuntapolitiikka. Lapsuus- ja nuoruusaikani oli maassamme poliittisesti aktiivista ja mielitehtäviä esitettiin voimakkaasti. Kirkkokin joutui kovan kritiikin kohteeksi. Tämän vuoksi yhteiskunnallinen vaikuttaminen kiinnosti. Toinen kiinnostava ala oli toimittajan tehtävät lehdistöalalla. Kodin kristillisuus oli kuitenkin se, joka käänsi elämäni suuntaa pappisseminaariin. Näin johdatus toimii ja antoi tietämät-

täni eväitä kohti piispuutta.

Piispuus – kuin salama kirkkaalta taivaalta

- Seminaarissa ollessani tähtäyspisteeni oli kaiken aikaa ihan tavallisen rivipapin työhön. En koskaan haaveillut edes kirkkoherran tehtävistä! Halusin olla tavallinen pappi ilman hallinnollista työtä. Opiskeluaikana ei mieleeni tullut edes puolikasta ajatusta metropoliitan tehtävien suuntaan. Toisin kuitenkin kävi: olen puolet elämästäni ollut tehtävässä, johon aikaisemmin ei ollut tilaa edes kuvitelmissa. Piispuus elämäni tuli kuin salama kirkkaalta taivaalta kun elämä siihen sillä tavoin johti.

Ennen tätä ”salamaa”, arkkipiispan elämässä oli kuitenkin ollut peräkkäin kolme pitkää varjoa. Hän oli saattanut viimeiseen lepoon oman ja vaimonsa äidin lisäksi oman puolisonsa. Vaimonsa kuoleman jälkeen, hakiessaan vajaan kolmen vuoden ikäistä

- Olin apulaispiispana vain yhdeksän kuukautta. Se aika oli hyvin intensiivinen. Silloin tehtiin mm. jumalanpalvelusuudistusta. Siinä esimerkiksi ns. papin salaiset rukoukset kehoitettiin lukemaan ääneen. Silloin arkkipiispa Paavali antoi liturgisen ohjeen, joka olikin ainut eväs Oulun aikoja varten. ”Vaikka enkeli taivaasta tulisi kieltämään salaisten rukousten rukoilemista ääneen, niin sitä ei tarvitse totella.” Muuten Paavali ei millään tavalla ohjeistanut Oulua varten. Hän antoi täyden vapauden ja itsenäisyyden.

- Minulla oli yksi mantia ja yksi piispan puku, se oli lähtöasetelma Oulun hiippakunnan kaitsentaan. Apulaispiispuuden aikana olin jo mukana Kuivajärven praasniekassa ja Neidenin pyhiinvaellusjuhlassa. Näin tutustuin alustavasti Oulun hiippakuntaan. Minulla oli myös joitakin sukulaisia Oulussa, joka helpotti tietämystä uudesta kotikaupungista.

Oulun hiippakunnan toiminta käynnistyy

Kun isä Leo saapui Ouluun, odottamassa oli jo nippu kirjeitä. Tyttö Tanjakin oli saanut kirjeen, vaikkei heillä ollut edes osoitetta. Kirjeessä luki vain ”Tanja, Oulu” ja arkkipiispa ihmetteleekin postin näppäryyttä sen perille löytämisessä.

Kansliatalon etsintä käynnistyi heti kun esipaimen asettui Ouluun. Arkkipiispa Paavalin kautta löytyivät yhteydet Oulussa asuviin kirjailija *Lauri Kokkoseen* ja kansanedustaja *Matti Ruokolaan*, joiden kautta uuden esipaimenen asunto löytyi Oulun Pokkitörmän ns. Kolmiotalosta. Ensimmäinen ja samalla myös väliaikainen Oulun metropoliitan kanslia sijaitsi puolestaan kerrostaloyksiossä Oulun Tuirassa.

Lähes samanaikaisesti uuden kansliaväen asettuessa Tuiraan alkoivat varsinaisen hiippakuntakeskuksen rakennushankeen kartoitukset. Lähelle Oulun katedraalia valmistunut hiippakuntakeskus näki päivänvalon vuonna 1982. Ensimmäinen metropoliitan kansliatiimi oli kolmihenkinen. Hiippakuntasihteerinä oli silloinen pappiskandidaatti, nykyinen rovasti *Raimo Huttu*. Hänen rouvansa *Pirkko* työskenteli toimistosihteerinä.

Arkkipiispa toimi Oulun metropoliittana kuusitoista ja puoli vuotta. Sinä aikana hiippakunnan alueet tulivat hänelle hyvin tutuiksi. Esipaimenena Leo teki vierailuja

Tanja-tytärtään päiväkodista, tämä yllättäen kysyi isältään: ”Isi, mitä se tarkoittaa, että minä saan uuden äidin? Minä en halua uutta äitiä?”

- Tämän kysymyksen äärellä minun ei tarvinnut juuri miettiä kun vastasin tyttärelle: ”Ei sinulle tule mitään uutta äitiä.” Tämä episodi ratkaisi kerralla koko elämäni suunnan. Kun sitten arkkipiispa *Paavali* myöhemmin tiedusteli, olenko käytettävissä apulaispiispan vaaliin, niin olin valmis vastaamaan siihen myönteisesti.

Lyhyt apulaispiispuuden aika

Vuonna 1979 teidät valittiin Suomen ortodoksisen kirkon apulaispiispaksi ja samana vuonna teidät valittiin Oulun hiippakunnan piispaksi. Tämä tehtävä alkoi vuoden 1980 alusta.

Millä tavalla silloiset esipaimenet ohjeistivat teitä tuleviin tehtäviin?

lähes joka ainoaan hiippakuntansa kuntaan. Hän halusi luoda suhteita kuntapäätäjien ja virkamiesjohtoihin sekä saada ekumeeniset yhteydet toimimaan. Esipaimen koetti kehittää myös hiippakuntansa hallintomallia siihen suuntaan, että hän tuntisi alueensa seurakuntalaiset ja heidän elinolosuhteensa mahdollisimman hyvin. Tämä merkitsi hänelle paljon liikkeellä oloa ja aktiivista toimintaa.

Ensimmäiset Oulun vuodet olivat vauhdikkaita. Vain vuosi hiippakunnan syntymisestä aloitti kirkon ensimmäinen, seurakuntien oma lehti, Paimen Sanomat, toimintansa. Joka vuosi järjestettiin hiippakuntapäivät, perustettiin hiippakuntakuoro sekä pantiin vireille useita seurakuntien pyhäkkö- ja seurakuntasali-hankkeita. Esipaimenessa syttyi heti hiippakunnan alkutaipaleella erityinen rakkaus myös Lapin kolttien omaleimaiseen kulttuuriin. Metropolia laittoi nopeasti alulle myös koltankielisen Raamatun ja rukouskirjan kääntämisprosessin. Myös Oulun ortodoksisen hiippakunnan säätiö perustettiin piispan toimesta vuonna 1988. Sen aloittamisen mahdollisti hiippakuntakeskuksen talossa asuneen *Vera Mikkilän* testamentti. Myöhemmin esipaimen on siirtänyt tätä Oulun säätiömallia myös muihin hiippakuntiin.

Ei siis ihme, että nelisen vuotta Oulun hiippakunnan perustamisen jälkeen arkkipiispa Paavali kommentoi metropoliitta Leolle tuntujaan: ”Oulun hiippakunta on toiminut niin kuin se olisi ollut aina olemassa.” Tätä palaute rohkaisi nuorta metropoliittaa ahkeroimaan hiippakunnan kehittämisen tiellä.

Hiippakunnallisia luostarimietteitä

Inarin Nellimin kylään metropoliitta Leo vihki vuonna 1987 Pyhän Kolminaisuuden ja Pyhän Trifon Petsamolaisen muistolle rakennetun pyhäkön.

- Siihen aikaan ei Petsamon luostaria vielä ollut jälleenrakennettu. Niinpä, kun Nellimiä ryhdyttiin rakentamaan, niin koltat haaveilivat, että heillä olisi jokin muisto Trifon Petsamolaisen rajantakaisesta luostarista. Suunniteltiin, että Nellimin kirkon pihaan olisi voinut rakentaa jotakin luostarinomaista. Tämä ajatus nousi siitä, että siihen aikaan erityisesti naisilla oli kiinnostusta luostarielämää kohtaan. Välyteltiin jopa luostarin sijoittamista Ouluunkin. Aika kuitenkin

ajoi näiden ajatusten ohi kun vanhan Petsamon luostarin elämä rajan takana elpyi.

Lahjakas ikoniteologi Petros Sasaki

Japanissa syntynyt Petros Sasaki opetti arkkipiispa Leolle ikonimaalausta jo hänen pappisseminaariaikanaan. Petros oli saanut teologisen koulutuksen Japanissa ja oli opiskellut ikonimaalausta Kreikassa.

Arkkipiispa Paavalin ja lahjakkaan taiteilijateologin Petros Sasakiin elämänpolkujen leikatessa Paavali toivoi, että hänestä tulisi ikonimaalauksen uudistaja Suomessa. Niinpä Paavalin innostamana Petros tulikin Suomeen. Hän opetti muun muassa pappisseminaarilaisille ikonimaalausta ja oli kaiken aikaa jopa ylityöllistetty erinäisillä ikonimaalausprojekteilla. Eräs Petroksen upeimpia helmiä on Kajaanin kirkko.

Arkkipiispa Leon ollessa vielä pappisseminaarin opiskelija myös hän maalasi Petroksen johdolla. Niinpä oli luontevaa, että Oulun piispaksi tultuaan isä Leo vaikutti keskeisesti siihen, että Petrosta pyydettiin ohjaamaan pohjoisen ikonimaalareita. Esipaimen luonnehti Petrosta aivan erityisen lahjakkaaksi ikoniteologiksi ja maalariksi.

Arkkipiispan oma ikonien maalaamisharrastus oli vielä voimissaan hänen matkapäivänsä aikana, mutta piispaksi tultuaan tälle harrastukselle ei ole jäänyt aikaa. Arkkipiispa Leon maalaamia ikoneja on sijoitettu eri puolille Suomea pyhäkköihin ja koteihin.

Erityishetkiä Oulussa

Tiedustelllessani erityisen mieleenpainuvia hetkiä Oulun ajoilta arkkipiispa mainitsee ensimmäisenä ekumeenisen toiminnan. Esipaimen muistuttaa, että ekumenian ruohojuuritasolla on tärkeää kristittyjen välisen yhteyden löytyminen. Arkkipiispa muistelee, että Oulun luterilaisen hiippakunnan piispa *Olavi Rimpiläinen* halusi aivan erityisesti kehittää kolmikantaista ekumeniaa luterilaisten, ortodoksien ja katolisten kesken. Oulun ekumenian erityisenä moottorina oli vuonna 1986 kahden kansankirkon piispan yhteisesti johtama pääsiäisyönjumalanpalvelus Oulun katedraalilla. Se sai suurta huomiota ja sen vaikutukset säteilivät pitkään.

Erityishetkiin esipaimen luettelee kuuluviksi myös merkittävien vierailijoiden tapaamiset Oulun aikanaan. Esipaimen mainitsee mm.

Venäjän patriarkka *Aleksein*, Varsovan ja koko Puolan metropoliitta *Vasilin* sekä Puolan piispojen *Jeremiaksen* ja *Savvan* tapaamiset.

Ilonaiheitakin oli runsaasti. Näiden joukosta hän poimii mm. Ämmänsaaren tsasounan rakentamisprojektin, Petros Sasakiin voimakkaan panoksen Oulun hiippakunnan seurakuntatilojen kunnostamisen, Vaasan seurakuntatalon rakentamisprojektin ja Tornion ortodoksisen kirkon takaisin saamisen kirkolliseen käyttöön. Samalla arkkipiispa myös korostaa, että mainittu luettelo ei ole suinkaan ole tyhjentävä vaan siihen voitaisiin lisätä paljon muitakin tapahtumia.

Suurlähettiläs Juri Derjabin

Esipaimen oli vuonna 1994 suorittamassa rukouspalvelusta Suomussalmen Raatteen tien taistelun muistomerkin paikalla. Tilaisuuden alussa hän huomasi, että metsässä ei ollut sopivaa paikkaa ikonille. Niinpä metropoliitta antoi ikonin kannattelutehtävän miehelle, joka maassamme herätti poliittisesti ristiriitaisia tunteita. Hän oli Venäjän suurlähettiläs, Juri Derjabin. Samana iltana oli vielä Ämmänsaaren tsasounassa pieni palvelus ja suurlähettiläs saapui myös sinne. Kirkossakin tämä oli esipaimenen mukaan varsin jännittänyt ja poissaolevan tuntuinen.

- Palveluksen jälkeen, kun olimme kunnan illallisella Derjabin vapautui ja kertoi, että hänellä on kristitty vaimo.

Tästä kohtaamisesta ei mennyt kauaa kun metropoliitta Leo sai Ouluun yllätysvieraan. Esipaimen oli anonut hieman pitempää viisumia Neuvostoliittoon, Karjalan käyntejään varten, ja niinpä Derjabin henkilökohtaisesti kävi luovuttamassa hänelle pitkän viisumin. Metropolia puolestaan kiitollisena tästä huomiosta lahjoitti suurlähettiläälle ikonin.

Aikaa kului ja Derjabinin komennus Suomessa päättyi. Hän teki lähtöä kotimaahansa eläkepäivien viettoon. Niinpä presidentti *Martti Ahtisaari* kutsui Derjabinin läksiäislounaalle. Suurlähettiläs oli kutsun yhteydessä toivonut, että lounaspöytään saapuisi myös Oulun metropoliitta. Niinpä presidentin kanslia kutsutti myös hänet lounaalle. Tapaamisessa Derjabin lausui toiveensa siitä, että jos metropoliitta käy Moskovassa, tämä ottaisi

si häneen yhteyttä. Suurlähettilään lähdettyä takaisin Venäjälle hän kirjoitti muistelmia Suomen ajoistaan. Siinä hän kertoi mm. tästä lounastapaamisesta.

Kun metropoliitta Leo sitten asetettiin arkkipiispaksi, niin hän teki myös uudessa toimessaan virallisen vierailun Venäjän kirkkoon. Matka oli merkittävä, sillä Venäjän kirkon Patriarkka Aleksei II selkeytti matkan aikana termistöä puhuessaan Suomen ortodoksisesta kirkosta. Patriarkka lausui uudenlaisen kirkkopoliittisen linjanvedon. Hän totesi Venäjän kirkon aikaisemmin kutsuneen Suomen ortodoksista kirkkoa ”tytärkirkkokseen”, mutta nyt ”rakkaaksi sisarkirkkokseen.” Termien sisältöero on hyvin suuri! Puheensa patriarkka piti Venäjän kaikkien metropoliittojen ja lähes kaikkien piispojen läsnä ollessa. Näissä tunnelmissa tuore arkkipiispa soitti Derjabinille ja ehdotti tapaamista. He lounastivat yhdessä ja siinä yhteydessä eläkeläislähettiläs kertoi, että hän oli liittynyt ortodoksisen kirkkoon ja kävi nykyisin aktiivisesti lastenlastensa kanssa kirkossa. Arkkipiispa iloitsi kuulemastaan.

Joulutervehdys

- Mieleeni tulevat monet jouluiset tunnelmat Sevettijärven kirkosta ja koulusta muistelllessani Oulun aikojen jouluja. Toivon, että Oulun hiippakunta muistaisi ja tukisi aina myös omaa erityisryhmäänsä, kolttakansaa. Myös maahanmuuttajille olisi hyvä antaa myönteisiä joulumuistoja.

Arkkipiispa iloitsee erityisesti myös siitä, että Joulupukki on Rovaniemeltä kotoisin. Valkopartainen vanha herra kun on hänen mielestään Lapin turismin kannalta ja myös Suomen imagon kannalta kansainvälisesti merkittävä asia. Samalla on pidettävä kirkaana mielessä, että joulu on Kristuksen syntymäjuhla. Joulupukinhan esikuva on ennen kaikkea pyhä Nikolaos, joka on esikuvana lahjojen antamisessa ja rakkauden levittämisessä.

- Toivon myös, että erityisesti lapset ja vanhuksat tulevat myös muistetuksi kirkossamme, ei ainoastaan joulun aikana, vaan aina. He ovat se haavoittuvain osa yhteiskuntaa, joka ei osaa tai jaksa puolustaa itseään.

Jukka Mäntymäki

Arkkipiispa Leo kiittää

Kiitän kaikkia teitä yhteisöjen edustajat, yksityiset seurakuntalaiset ja ystävät muistamisesta syntymäpäiväni aikoihin.

Onnitteluna kanavoidut muistamisenne kartuttivat merkittävästi

Karjalan hiippakunnan säätiön nimeäni kantavaa lasten ja vanhusten rahastoa.

”Minä veisaan Herralle, sillä hän teki minulle hyvin, ja veisaan kiitosta Herran, Korkeimman, nimelle”.

Teitä kaikkia siunaten,

Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa Leo

Oulun hiippakunnan kirkkoherrat saivat mahdollisuuden tutustua Serbian ortodoksiseen kirkkoon reilun viikon kestäneellä matkalla 16.-22.9.2008. Metropoliitta Panteleimonin johdolla tehty matka avasi matkamiesten silmät näkemään täysin toisenlaisen Serbian kuin mitä länsimainen tiedonvälitys oli meille antanut.

Vieraanvaraisuus, jota saimme nauttia oli sydämellistä ja runsasta. Jouduimme syömään paljon enemmän kuin, mikä olisi ollut terveydelle suotavaa. Isäntähiippakuntamme maksoi yöpymisemme hotelleissa ja luostareissa, sekä myöskin pikkubussin vuokran, jolla matkasimme ympäri Serbiaa. Luostareissa meitä oltiin joka kerta vastassa, emmekä lähteneet mistään ilman lahjoja.

Oppaanamme ja tulkkinamme toimi isä *Miodrag Andric*, jonka organisointiskyky oli hämmästyttävä. Hänen laatimansa aikataulus ja ohjelma pitivät koko ajan. Tämä piirre on ortodoksisessa maailmassa hyvin poikkeuksellista. Toisena tulkkinamme toimi isä *Matti Wallgren*, joka on oppinut nopeasti aika lailla serbian kieltä.

Luostareissa vieraillessamme saimme huomata, miten avoimesti serbialaiset halusivat tietoa suomalaisen ortodoksian erityispiirteistä. Avoimesti he kertoivat omasta kirkostaankin, haasteista ja ongelmista, joita Serbian kirkolla yhä on.

Luostareiden freskot olivat toinen toistaan upeampia. Eivät ainoastaan muodoltaan, vaan myös teemoiltaan ja asettelultaan. Freskomalauksen saloihin täysin vihkiytymättömänäkin tunnen suurta kiusausta sanoa, ettei ortodoksisen maailman freskomaalaus ole nykyisellään sillä tasolla, mitä se on ollut tuhat vuotta sitten. Ikonostaasien puoleikkaukset olivat niin ikään hyvin taidokkaasti valmistettuja. Mosaiikkitaide oli aistittavasti paljon kuninkaallisten hautakirkossa. Monille serbeille se on

Hänen kuninkaallinen korkeutensa Serbian kruununprinssi Aleksandar metropoliitta Panteleimonin ja Oulun hiippakunnan kirkkoherrojen kanssa. Kruununprinssin vasemmalla puolella isä Miodrag Andric. Kuva: Oulun ortodoksinen hiippakunta.

erityisen pyhä paikka. Monarkisteja on Serbiassa yhä paljon.

Hengellistä antia ja sirkushuveja

Mutta emme kiinnittäneet huomiota vain arkkitehtuuriin, ikonografiaan tai muihin ulospäin näkyviin seikkoihin. Serbian kirkko rakentaa hengellistä temppeleitä ennen näkemättömällä elinvoimalla. Jumalanpalveluksissa käy paljon nuoria ja lapsia. Perheet muodostavat seurakunnallisen perusyksikön ja perheet saavat myös alkeis- ja jatko-opetusta hengellisestä elämästä. Saapuessamme iltamyöhään Studenitsan maitteeseen luostariin, oli ensimmäinen asia, minkä huomasimme, aivan luostarin muurin vieressä seisova karuselli sekä muutama muu tivolistatu laite. Tämä huvitti seuruetamme kovasti. Seuravana päivänä saimme selityksen ko. järjestelyyn. Luostarissa oli juhlapäivä, joka kokosi valtavan määrän kansaa luostarissa toimitettuun liturgiaan. Saimme ilon toimittaa esipaimenen johdolla jumalallisen liturgian luostarin pääkirkossa, jossa Serbian kenties merkittävin hengellinen opettaja, pyhä Savva, oli itse aikoinaan palvellut. Kirkkomusiikki oli hyvin kaunista ja rukouksellista. Ehtoollista jaettaessa kirk-

kuoro lauloi paikallisia kansanlauluja.

Tivolilaitteiden salaisuus oli siinä että kirkonmenojen jälkeen aikuiset saattoivat jäädä ortodoksia-kerhoihin ja lapset puolestaan lähetettiin tivoliin. Tässä on sekä yhteistä että erilaista Suomen ortodoksisen kirkon käytäntöön. Suomessa lapset laitetaan usein liturgian ajaksi lastenkerhoon ja aikuiset ovat jumalanpalveluksessa. Serbiassa lapset ovat vanhempiensa kanssa jumalanpalveluksessa, jonka jälkeen aikuisia opetetaan että he voisivat sitten opettaa lapsiaan. Näin perheet ovat yhdessä tärkeimmässä eli pyhässä liturgiassa. Perhekeskeisyys näkyy serbialaisessa ortodoksiassa myös siten, ettei seurakunnan jäsenmäärää lasketa henkilöluvun, vaan perheiden määrän mukaan. Varsinaista henkilökohtaista suojeluspyhää ei tunneta, vaan serbialaisella perheellä on joku suojeluspyhä, jonka muistopäivänä pappi kutsutaan toimittamaan rukouspalvelus. Tätä suosittua juhlaa kutsutaan ”slavaksi” (suom. kunnia).

Belgradin yliopiston teologisessa tiedekunnassa saimme hyvän yleiskuvan siitä, miten tulevia pappeja, kanttoreita ja teologeja koulutetaan. Huomattavan monet kirkon keskeisissä virassa toimivat ovat saaneet koulutuksensa Kreikassa, mutta myös New

Yorkin pyhän Vladimirin seminaarin käyneitä löytyi. Seminaarilaiset lauloivat vieraiden kunniaksi muutama kirkkoveisun. Tasokas kuoro.

Pappisveljemme isä Miodrag oli järjestänyt vierailun kuninkaan linnaan, mutta ennakkotieto, jota pidimme etukäteen lähinnä huonona vitsinä, jonka mukaan tapaisimme Serbian korkeimmat kuninkaalliset, Hänen kuninkaallisen korkeutensa kruununprinssi *Alexandarin* sekä puolisonsa prinsessa *Katarinan*, pitikin paikkansa. Istuimme kuninkaan linnassa prinssin ja prinsessan pöydässä siemailen kahvia ja teetä sekä tietysti kuninkaallisen hyviä leivonnaisia. Prinssi on saanut diplomaattikoulutuksensa Englannissa, joka huokui hänen olemuksestaan; tahdikkuutta ja tyylikkyyttä. Tämä ei estänyt häntä kertomasta muutamaa hauskaa anekdoottia. Tapaaminen soljui kuin Tonavan aallot - kyllä he meidät hurmasivat.

“ Pojat tulukee, prinsessa oottaa “.

Tämä kuin suoraan sadusta otettu repliikki oli ihan totta. Kreikkalaista syntyperää oleva prinsessa Katariina halusi kertoa meille vielä laajasti humanitaarisesta työstä, jossa hän on mukana. Kuninkaallinen voi onnistua sellaisessa, missä muut eivät. Prinsessa Kata-

riinan säätiö kantaa hänen nimeään ja omaa toimipisteitä ympäri maailmaa. Hän vetosi hartaasti meihin että veisimme tietoa ja viestiä paitsi hänen kansansa kärsimyksistä, että muidenkin maiden ongelmista, joita säätiö auttaa monin eri tavoin. Hän ei syyttänyt ketään, vaan pyrki yhteistyöhön kaikkien kanssa. Hyvänä esimerkkinä tästä Belgradissa on säännöllisiä eri kirkkojen ja uskontojen johtajien kohtaamisia, joissa etsitään keinoja rauhan syventämiseksi ja voimien yhdistämiseksi hyvien arvojen voitoksi. Prinsessa esitti asiansa äärimmäisen nöyrästi ja piti itseään vain yhtenä pienenä osana paljon arvokkaammassa asiassa.

Mieleeni tuli tuossa tapaamisessa kysymys: “ mitä suomalainen media on tehnyt tämänlaisten kohtaamisten kertomiseksi Suomen kansalle? “. Eikö yleensä Serbia kuvata sotahulluna kansana, joka janoaa rauhantahtoisten naapurimaiden verta!? Ja kuitenkin sairaslomalla oleva, kansansa rakastama patriarkka *Pavle* julisti sodan ja raakuuksien vastaisuutta koko Balkanin sotatoimien ajan. Tätä ei Suomessa haluttu uutisoida.

Serbian kirkossa rakennetaan monella tapaa. Kansaa valistetaan ja yhteyksiä muualle ortodoksiseen maailmaan rakennetaan. Se tulee olemaan helppoa, koska serbialaiset ovat luonnostaan seurallisia ja avoimia. Heidän rakkautensa ja vieraanvaraisuutensa sai meidät vakuuttumaan. Keskelle Belgradia nousee valtavan suuri pyhän Savvan katedraali. Se tulee olemaan täynnä rukoilijoita. Ja Jumala kuulee historiansa aikana paljon kärsinyttä kansaa, joka ei siitä huolimatta ole luopunut hengellisestä perinnöstään.

Jäimme Serbian kirkkoa kohtaan suureen kiitollisuudenvelkaan, emmekä tule unohtamaan sitä lämpöä, jolla meitä kaikkialla kohdeltiin. Suokoon Luoja Serbian kirkon ylösnousemuksen jatkuvan edelleen.

**Isä Jyrki Penttonen
Lapin ortodoksisen
seurakunnan entinen
kirkkoherra**

Kylä nukkuu vielä untaan vaaran rinteessä, järveen viettävien lumisten niittyjen keskellä. Onhan vielä yö ja ulkona paukkuu kova pakkaneen. Mitä kylmyydestä tietää kylän kansa, joka vielä untaan nukkuu omissa lämpimissä vuoteissaan.

Taivaallinen kuu katsoo kylää kalmismaan kuusten takaa, kylmät tähdet loistavat kaiken yllä, kuin tehostaakseen pakkasen ankaruutta. Järveltä puhaltava kylmä viima ajaa lunta kylän raitille, metsän puut paukahtelevat kylmän kääreissä ja talojen nurkkahirret oikein kylmää valittavat. Kas, kas yhden talon ikkunasta loistaa valo ja vaikka lasi on paksult jäässä niin silti pihamaalle näkyy häilyväinen valon kajo.

Talo on laukkukauppiaas Miitrein Simanan. Ei se ole kylän varakkaimpia kartanoita, vaan siinä asuu aivan tavallinen eläjä perheineen. Mutta mitä Simana keskellä yötä tulen kanssa tuohustaa? Kaikki muuthan kylässä vielä nukkuvat, vaan laukkukauppiaas Simana on noussut Muariensa kyleltä ja samovaarin kimpussa ahertaa. Saa veden samovaariin, tulenkin siihen virittelee ja tuvan pöytään kantaa syömistä. Lohta, leipää palasen ja keltaista voita, siinä on kaikki, muuta ei nyt enää etsi. Istuu penkille odotamaan samovaarin kuumenemista. Hiljakseen touhuilee, ettei vain Muarie petistä ylös nousisi ihmettelemään hänen touhujaan ja utelemaan, mitä ukko oikein aikoi. Ennen ateriaa ikonin eteen vakautuu, tekee ristinmerkit, rukoukset lukee joissa niin elävät kuin kuolleetkin muistelee. Sitten vasta istuu pöytään, kasvot hartaina lohta ja leipää puree, teetä kupistaan palan painikkeeksi juo.

Kun on syönyt varhaisen aamupalansa, katselee tuvan seinustalta mitä päällensä pukisi, koska ulkona on tosi kova pakkaneen. Vaan hyvät on hänellä vaatteet, hyvin on Muarie ne tehnyt ei pitäisi kylmän Simana ukkoa kiusata. Sarkaisen pompan päällimmäiseksi pukee, katsoo kintaat ja karvareuhkan valmiiksi, sitten menee lastensa petin viereen. Siinä silittelee lapsensa, tekee ristinmerkin, huokaa syvästi, ehkä vähän nyhkyäiseekin ja sitten työntyy ulos pakkaseen karvareuhka päässään.

Pihamaan ylitse kulkee tallein, josta hevosen ulos taluttaa valjastaen sen reen eteen. Ajaa hevosen aitan oven eteen, aitasta kantaa rekeen suuren laukun, joka on täynnä kaikenlaista myytävää tava-

raa. Sovittelee rekeen myös loimen ja vaateaitasta ottamansa rekiturkin sekä jonkin verran heiniäkin. Vielä kerran tekee ristinmerkin ja anoen puoliääneen lausuu. Pyhä Nikolaus Karjalan maan suuri suojelija, ano Ukko Jumalalta suoja minun perheelle ja turva taipaleelleni. Niin lausuttuaan kääntyy hevostaan tielle, koti jää taakse ja tie työntyy kuuraisena häntä vastaan. Alkaa taas koko talvinen kauppatmatka ”ruotsien maahan”.

Simana ajaa kylästäan talvitietä yli järven, naamalla totisella kuuta katsoo, miettien tulevaisia tapahtumia. Mitkähän ovat ”ruotsien” mietteet, mitkä puutteet joita voin laukustani myytävillä tavaroillani helpottaa. Sillä halpaan hintaan tavaroitani aina olen heille myynyt.

Siinä istuu mietteissään reen kokalla ukko Simana, joka ensin kerran kauppa matkoilleen on lähtenyt akaltaan salaa. Sillä Muarie on vastustanut hänen lähtemistään, vaatien ukkonsa jäämistä perheensä turvaksi. Miettiä suuria asioita, pyörittelee kuulemiin, ajattelee mitä kylässä on tapahtunut.

Niin alkuvuotta 1921 elettiin, kun tuli kylään outo virkamies, punainen nauha käsivarressaan. Puhuen kylän suurimmassa tuvassa kummia ja outoja asioita. Siinä ihan pää sekaisin meni ja kaikki ihan pelkäsivät tuota virkamiestä. Jota silloin pelon sekaisin tuntein kuuntelivat suuressa tuvassa. Teitä nyt käsken, oli puhunut tuo mies ylimielisen kuuloisella tavallaan, tekemään näin sekä noin. Aloitatte aivan uuden mallin tässäkin kylässä, sillä muuten kaikki ei oikein mene vaan kääntyy ihan nurin päin. Näin oli puhellut jo hyvinkin vuosi sitten virkamies, käskien heidän luopua kaikesta entisestä opista. Mikä lie uusi, koppava, turhan tärkeä tietämätön herra, jolla oli punainen nauha käsivarressaan.

Tuo vuosi oli kylässä kulunut levottomasti, pelkokin oli kasvanut suureksi. Ei ollut kylän vanhin, eikä kylässä käynyt pappikaan osannut sanoa kuulemiinsa asioihin, juuta eikä jaata.

Asioita miettiessään Simana hevossineen saavuttaa järven toisen rannan ja talvitie nousee nimen nokasta rantatöyräälle. Vuosi oli tosiaan kulunut, pitäen kylää pelon vallassa, Simana oli kesän aikana käynyt hankinta matkoillaan, vaikka Muarien mielestä ei pitäisi kauppatmatkalle edes lähteä. Mutta

Pakomatka

pitihän hänen perheelleen leipä jostain saada. Aina hän oli kauppareissultaan palatessa kohottanut perheensä elantoa.

Nytkö tuo työllä saatu tienesti pitäisi jakaa koko kylän kesken. Mitä ajatuksia tuollaiset ovat sitä ei Simana käsittänyt. Samassa hevonen seisautuu, jossain ammutaan. Nytkö jo ampuvat kylässä järven takana? Nousee ukko reestä, silmänsä ylös nostaa, maahan langeten tuskaantuneena kysyy. Mitä minä teen Taatto Taivahinen, jo järven takaa veren karvainen tulen loimotus punaa pakkastaivastaa.

Äänet ja tulen kajo on kuin merkki Simanalle, siitä kääntää hevossensa takaisin, ajaa kotinsa pihalle, silmät kyynelissä astuu pirttiin. Muarien sekä lapset herättää. Nyt akka vaatteet päälle, kiireesti taipaleelle. Ikonin mukaan otamme, samovaarin myös, syötävää tuohikonttiin ja vaatteita rekeen. Siinä lastautuvat itkien rekeen, valmiina lähtemään maailmalle pakoon. Maailmalle minne

sitten lieneekään, turvaten huomisen Taivahillisen Taaton huomaan.

Miksipä he eivät sitten ”paratiisiin” jääneet, saattaa kysyä asiaa käsittämätön kyselijä. Miksi pakoon suinpäin ”ruotsien maalle” outoihin oloihin, taakse on jätettävä oma pirtti suuri nurkka josta vielä eilen Pyhä Maria lempeästi heitä suojeli. Ja nyt tulee tunteeton virkamies, heitä ja heidän heimolaisiaan uuteen käsittämättömään oppiin ahdistelemaan. Ei emme luovu vanhasta, aina olemme, Maria Emoseen, Pyhään Nikolaokseen ja Jumalaan turvanneet. Päätään puristellen ukko Simana huusi ennen pihastaan lähtöään. Menemme ennen vaikka helvettiin; mutta tästä paratiisista emme tykkää. Vaan minkä he voivat nykymenolle tämä laulumaiden rahvas, lähdekö oli Jumalaa pelkäävään kansan maantielle.

Keisari heillä oli ollut jossain kaukana, mutta keisariakin suurempi suojelija oli heillä jokaisella pirttinsä

suuressa nurkassa, heitä koko kylää ja kartanoansa suojelemassa. He olivat nyt kuin mitätön lastu maailman myrskylaineilla, ei ollut ketään kuka heidän omaa mieltänsä kuulisi.

Eivät kuitenkaan ilman suojelijaa mieron tielle matkanneet. Sen minkä he jättivät taakseen, sen he sydämessään ja mielessään mukanaan toivat kun ylittivät rajan ja ilmoittautuivat nuoren tasavallan virkamiehille. Pakolaisina he elivät monia vuosia kantaen pakolaisen passia aina mukanaan ja sinne minne asettuivatkin siellä keskuudessaan eli toivo kotiin paluusta. Ja kun asettuivat, olivat ja elivät samoilla alueilla, uusien kotiensa suureen nurkkaan kiinnittivät ikoninsa, syyttelivät samovaarinsa ja uuteen elämänsä oudossa ympäristössä alkoivat. Tietäen ja ikuisesti muistaen, että sieltä mistä aurinko nousee, ovat maisemat kauniit, unohtumattomina muistettavat ja laulunsa täällä oudossa maisemassa ikuista ikävää toistavat.

Martti Takalo

Diakoni Juhana Siren

Kuva: Sirenin perheen albumi

Oulun katedraalin 50-vuotisjuhlanliturgian yhteydessä, 12.10.2008 vihittiin pyhäkön diakoniksi Juhana Sirèn.

Luonnehdi lyhyesti, kuka sinä olet?

- Olen käynyt syntymässä Hyvinkäällä vuonna 1977. Ensimmäiset 14 vuottani vietin Helsingissä ja Espoossa. 1980-luvulla äitini kanssa Vuosaaressa asuessamme kävimme kesäisin usein Kallvikin rannoilla, missä nykyisin sijaitsee kulttuurikeskus Sofia. Vuonna 1992 muutin Kokkolaan, jossa kävin lukion. Lukioaikana opiskelin jazz-linjalla pianonsoittoa ja

toimin harrastajateatterissa äänimiehenä. Minusta olisi siis aivan hyvin voinut tulla jazzpianisti! Lukion jälkeen vuonna 1995 tuli lähtö Ouluun, kun pääsin opiskelemaan Oulun yliopistoon. Suoritin sinne jonkin verran tietojenkäsittelytieteen opintoja, mutta työelämä taisi imaista minut mukanaan niin kuin monet 1990-luvulla. Vaimoni Lauran tapasin Oulun katedraalikuorossa vuonna 2002. Naimisiin menimme vuoden 2004 kesällä. Lapsia meillä ei toistaiseksi ole, mutta kaksi koiraa tuo elämäämme iloa.

Vuodet 2005-2008 asuimme Lauran kanssa Turussa, josta palasimme tänä vuonna takaisin Ouluun.

Oletko työssä?

- Vuonna 1997 pääsin Oulun yliopiston ATK-keskukseen töihin Unix- ylläpitäjäksi, ja sillä tiellä olen vieläkin. Sen jälkeen olen ollut muutamassa paikassa vastaavissa tehtävissä, ja nykyisin pyöritän kaverini kanssa alkutaipaleellaan olevaa IT-alan palveluyritystä.

Miten tiesi on kulkenut kirkkoon?

- Äitini liittyi ortodoksiseen kirkkoon 1970-luvulla, joten sitä perua olen ollut ortodoksi lapsesta asti. Aloitin ponomarin tehtävät Helsingissä noin kymmenvuotiaana ja jatkoin niitä Vaasan ja Oulun seurakunnissa vuoteen 1997, jolloin siirryin Oulun katedraalikuoroon. Lukijaksi minut vihittiin vuonna 2001.

Visiosi kirkosta?

- Kirkko on yhteisö, jossa ihmisen epätäydellisyys hyväksytään ja jossa ihmisellä on mahdollisuus kasvaa kykyjensä ja voimiensa mukaan kohti täydellisyyttä. Sellaisena kirkon merkitys erityisesti korostuu nykyisin, kun media julistaa lähes päinvastaisia arvoja. Siksi on erityisen tärkeää, että seurakunnassa on toimiva jumalanpalveluselämä.

Jukka Mäntymäki

**Величаем Тебя,
Подателя Жизни
Христа,
ныне ради нас по
плоти родившегося
от безмужной и
непорочной Девы
Марии!**

«И сказал Бог: да будет свет. И стал свет» (Быт 1:3). С этого творческого действия Слова Божьего, по свидетельству Библии, начинается движение к форме, к жизни, к смыслу и порядку творения, которое до явления света было «безвидно и пусто, и тьма над бездною». Свет просвещает мир, т.е. не только освещает, все в нем делает видимым, но и, наполняя мир собой, качественно изменяет саму его суть. Явление света и отделение его от тьмы, начало движения в творении от тьмы к свету, от хаоса к смыслу становится первым добром и красотой в глазах Божьих: «И увидел Бог свет, что он хорош».

Жизни без света нет. Не случайно же прекращение

Христос рождается – славьте!

существования мира зовется нами именно концом света. Все, что есть в мире, нуждается во свете как в энергии, силе жизни, источнике и способе познания. В конце концов, мы не можем теперь представить, как бы мы жили и без электрического света.

Наряду с непереоценимой ценностью света любой природы – солнечного, физического, биологического, интеллектуального, нравственного, культурного – человек всегда ощущает и его недостаток в своей жизни и в окружающей среде. И он участвует в извечном противостоянии света и тьмы, заложенном в наш мир еще в «первый день» творения. Мы включаем светильники в темное время суток, учимся, потому что «неученье – тьма», познаем красоту и гармонию, стремясь уйти

от темного невежества...

В дни зимнего солнцестояния люди испокон веков совершали поклонение одному из источников света на земле. Они зажигали костры, светильники на деревьях, вокруг и внутри домов, чтобы приблизить свет к себе и самим стать ближе к нему и хотя бы вот так видимо-символически отогнать от себя силу тьмы. Но эти усилия, как и вся религиозно-культурная практика, приносили лишь временное утешение: стоило смениться дню ночью, лету зимой, подъему в сфере экономики, политики, культуры, общественных этических нравов упадком – и человек снова сталкивался с собственным бессилием перед лицом мрака, тьмы и последнего ее царства – смерти. Как ни пытался человек выбраться из этого порочного круга

чередования света и тьмы, добра и зла, хорошо нам известный после Маркса закон единства и борьбы противоположностей опутывал и угнетал его все больше и больше.

Воплощение Христа разорвало порочную цикличность жизни и истории. В Христианстве Рождество, наряду с Крещением Господним, празднуется как праздник света, или светов.

Но в нем есть одно принципиальное отличие от языческих культов. Рождество Христово – явление в мир нового Света. Этот Свет – не то же, что любая энергия и сила, существующая во вселенной. Он есть Само живое Слово Божие, сотворившее мир и всякий свет в нем. Ему нет альтернативной, равной противоположности, и Оно – Слово – побеждает тьму мира сего; Христом «ныне князь мира сего

изгнан... вон» (Ин 12:31). Войдя в мир, Свет-Христос осветил и преобразил изнутри мир, вытеснил Собою всю его тьму. «Свет во тьме светит, и тьма не объяла его» (Ин 1:5), – читаем мы на пасхальной литургии. Тот самый Свет, Которого ныне мы встречаем как рождающегося Младенца, окруженного заботой самых близких людей, ангелов и зверей, на кресте совершает величайшую победу над тьмой и смертью, пролив при этом лишь Свою – и более ни чью – кровь. После Воплощения и Воскресения Христа мы живем уже в иную эпоху, в новом Дне творения Божьего, в который Свет-Слово Божие-Христос присутствует в сердце каждого верующего в Него человека и преобразует его, делая светоносным победителем всякой тьмы.

**священник
Виктор Максимовский**

Kritiikkiä!

Meillä on pohjoisimassa Saamenmaassa kolme interiöriritään täydellistä, kaunista kirkkoa, erilaisuuksissaan mitään sieltä pois ottamatta, mitään sinne lisäämättä.

Ainoa kauneus mikä sieltä ja niistä puuttuu vain ovat palveluksiin osanottajat – ihmiset, jotka ovat saatu karkotetuiksi viimeisten vuosien aikana. Ei oltu kuljetuksia (pitkät matkat!), ei liioin yöpymismahdollisuuksia seurakuntatalolla kuten ennen. Ei liioin muutakaan toimintaa, seuratoimintaa tai luento- tai muita tilaisuuksia, ei vierailuja kodeissa jne.

Pitäisikö vastaavien tahojen aktivointua? Siinä olisi sitä kaunistusta!

**Marianne Stelander
Lappeenranta**

Vastine Marianne Stelanderille

En yleensä keskustele asioista lehtien välityksellä. Kiipeistäkin asioista voidaan keskustella puhelimen välityksellä tai kasvotusten. Vastaan edellä olevaan kritiikkiin, koska pyyntö vastaamiseen on tullut korkeammalta taholta. Enkä jatka tätä kirjoittelua tämän enempää.

Ihmettelen seuraavia asioita: Henkilö, joka on edellä olevan kirjoituksen laatinut, asuu Lappeenrannassa ja ei ole edes kirkkomme jäsen ja käy täällä pohjoisessa vain silloin tällöin. Mistä hän on edellä olevista asioista vetänyt johtopäätökset? Kuka on ”karkottanut” kirkossakävijät? Aktiivisia kirkon jäseniä on poistunut tästä ”taistelevasta seurakunnasta riemuitsevaan seurakuntaan”. Jonkun verran kirkossa kävijöiden määrä on vähentynyt, mutta ei niin suuressa määrin. Seurakunnassa on jumalanpalvelustilastot, niihin voi tutustua, siellä on todellista tietoa.

Kuljetuksiakin on yritetty järjestää, siitä ei ole kysymys, ettei yritystä olisi ollut, mutta jos lähtijöitä ei ole ollut kuin yksi tai kaksi, ja toisaalta kirkkoherra päättää kuljetuksista, seurakunnalla ei ole ollut niinhinkään varattu budjetissa rahaa. Meillä on kaksi seurakuntasalia, niissä on voinut yöpyä ilman korvausta. Näin on aina ollut ja tulee olemaan. Seurakuntatilaisuuksia on ollut eri kirkoissa liturgian jälkeen. Seuraavat tilaisuudet ovat 1.2.2009, 8.2. ja 15.2., joihin tilaisuuksiin myös kirjoittaja on tervetullut.

Kansalaisopistossa, Ivalossa alkaa vuoden vaihteen jälkeen luentosarja ortodoksisuudesta, jossa seurakunnan papisto pitää luennot.

Kodeissa on pidetty rukoushetkiä, syntymäpäivinä ja muina tärkeinä päivinä. Pappi on vierailut sairaalassa potilaiden luona ja vanhainkodilla on pääsääntöisesti kerran kuussa liturgia.

Hyviä neuvoja on helppo antaa, toinen asia on niiden toteuttaminen.

**Matkarappi
Kauko Makkonen**

Luuk. 2 : 1 - 20

1. Da šööddi nu'tt tööi peei'vi, što caart Augustuksest pue'di meärrös, što puk maai'lm öölgä piide pijjad.
2. Tät piidepijmuš leäi vuössmös da šööddi te'l ko Kyrenios leäi Syyria mäddhiärrän.
3. Da puk oummu mö'ne piidepijjäm diött jue'kkäz jijjös gäärda.
4. Nu'tt Josef še vuöl'ji Galileast Nasareet gäärdest pääjas Juudea Daviid gäärda, koon nömm leäi Betlehem, son ko leäi Daviid pöört da soogg.
5. Son vuöl'ji piide ke'rtjööttäm diött kaavsöözzimes Määr'jain, kää'tt leäi siöme vuästa.
6. Di šööddi nu'tt, ko sij le'jje to'ben, što Määr'j šöddeempodd puö'di.
7. Da son šööddii pää'm da kaari pihhtsi sizz da piiji sui'jni ool, ko si'jjid illeämmaz päi'kk pöörtäst.
8. Tön vuu'dest le'jje sauznee'kk ekka värddjemen sauzeez.
9. Di sij ooudäst cue'zzai Šuur' a'nggel da Šuur' čuövvas čuövi si'jjid da sij suörggne čuut.
10. Leäša a'nggel cie'lki si'jjid: "Jeäled põllu! Kiöccäd, mon il'mmtam ti'jjid jönn rääm, kää'tt puätt pukid meeraid.
11. Ti'jjid lij täbbe šöddäm Spasite'l, kää'tt lij Kristäs Šurr, Daviid gäärdest.
12. Da tät lij ti'jjid meärkkän: Tij kaunnveted ömmga karrum sui'jini ä'lnn vueddmen."
13. Da kroota leäi a'nggelin jönn jo'pukäämlaz väinviökk da sij ää'lee Vuäspää'd da cie'lkke.
14. "Cistt Vuäspää'de öll'jöözzin da jännmest rääh oummi kööskäst, ko'd Su'st lij pue'tr tätt."
15. Da ko a'nggel le'jje möönnäm sauznee'kki ä'rn määusat älmma, sij mainste kööskneez, što möönnäp ään Betlehema kiöccäd tön, mii lij šöddäm, da möön'Šurr mi'jjid il'mmti.
16. Da sij mö'ne kii'rtel da kau'ne Määr'j da Joseef da ömmga, kää'tt leäi vueddmen sui'jini ä'lnn.
17. Da ko sij le'jje tän vuännam, il'mmte sij tön saagg, kää'tt leäi sarnnum si'jjid tän ömmgast.
18. Da puk, kook tön ku'le, öömtöšše tön, mä'd sauznee'kk si'jjid sarnnu.
19. Leäša Määr'j piiji puk saanid miöllses da tutkstööli töid čäddmest.
20. Da sauznee'kk puö'tte määust späsööžee'l da ää'le'l Vuäspää'd puk töst, möönle'jje kuulläm da vuännam tön mie'ldd, mä'ht si'jjid leäi sarnnum.

Tapatumakalenteri joulu-, tammi- ja helmikuussa 2008-2009

OULUN SEURAKUNTA

Oulun ortodoksinen seurakunta, Torikatu 74, 90120 Oulu, p. (08)311 5741, fax (08)375986, sähköposti: oulu@ort.fi. Kirkkoherra Raimo Kiiskinen, p. (08)375 986, 0400 890 622. II pappi Kuisma Suopela, p. (016)437 492, 0400 393 091. Kanttori Laura Aho, p. 040 556 3997, II kanttori Helena Matsi, p. 040 6479, nuoriso- ja diakonia-työntekijä Petri Aho, p. 045 114 7447

Oulu

Pyhän Kolminaisuuden katedraali

Torikatu 74

Isännöitsijä Kari Vasko
p. 040 776 6599

La 27.12. klo 18 Vigilia
Su 28.12. klo 10 Liturgia
Ke 31.12. klo 18 Uuden vuoden rukoushetki
To 1.1. klo 10 Liturgia
La 3.1. klo 18 Vigilia
Su 4.1. klo 10 Liturgia
Ma 5.1. klo 18 Vigilia
Ti 6.1. klo 10 Liturgia ja suuri vedenpyhitys, teofania
La 10.1. klo 18 Vigilia
Su 11.1. klo 10 Liturgia
Ke 14.1. klo 18 Akatistos Kristukselle
La 17.1. klo 18 Vigilia
Su 18.1. klo 10 Liturgia
Ke 21.1. klo 18 Ehtoopalvelus
La 24.1. klo 10 Vigilia
Su 25.1. klo 10 Liturgia
Ke 28.1. klo 18 Ehtoopalvelus
La 31.1. klo 18 Vigilia
Su 1.2. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo 18 Vigilia
Ke 4.2. klo 18 Ehtoopalvelus
La 7.2. klo 18 Vigilia
Su 8.2. klo 10 Liturgia
Ke 11.2. klo 18 Ehtoopalvelus
La 14.2. klo 18 Vigilia
Su 15.2. klo 10 Liturgia
Ke 18.2. klo 18 Ehtoopalvelus
La 21.2. klo 18 Vigilia
Su 22.2. klo 10 Liturgia, sovintosunnuntai
Su 22.2. klo 18 Sovintosunnuntain suuri ehtoopalvelus, anteeksipyyntö

Muhos

Kristuksen kirkastumisen rukoushuone

Kärpantie 1

Isännöitsijä Seija Pirttikoski

p. 040 758 5463

Ma 5.1. klo 9 Liturgia ja suuri vedenpyhitys, teofanian aatto
Ma 2.2. klo 10 Liturgia, Herran temppeliin tuominen

Vihanti

Jumalanäidin suojeluksen rukoushuone

Vanha Ouluntie 26

Isännöitsijä Heikki Hilakivi
p. 050 603 94

Pe 26.12. klo 10 Liturgia
La 17.1. klo 10 Liturgia
La 14.2. klo 10 Liturgia

Raahe

Jumalanäidin temppeliin käymisen rukoushuone

Brahenkatu 2

Isännöitsijä Lea Kuusirati
p. (08)223 8316

Su 28.12. klo 10 Liturgia
Su 25.1. klo 10 Liturgia

Kemi

Johannes Kastajan kirkko

Lehtokatu 31

Isännöitsijä Martti Takalo
p. 040 548 6052

To 25.12. klo 8 Liturgia, Kristuksen syntymä
Ma 5.1. klo 18 Vigilia
Ti 6.1. klo 10 Liturgia ja teofanian suuri vedenpyhitys
Ke 14.1. klo 18 Ehtoopalvelus
La 24.1. klo 18 Vigilia
Su 25.1. klo 10 Liturgia
Ke 28.1. klo 18 Akatistos
Su 1.2. klo 18 Vigilia
Ma 2.2. klo 10 Liturgia, Herran temppeliin tuominen

Tornio

Apostolien Pietarin ja Paavalin kirkko

Lukiokatu 1

Isännöitsijä Antero Hyytiäinen
p. (016)443 044

Ke 24.12. klo 16 Jouluaaton ehtoopalvelus
La 27.12. klo 18 Ehtoopalvelus
Su 28.12. klo 10 Liturgia
Ke 7.1. klo 18 Ehtoopalvelus
La 10.1. klo 18 Vigilia
Su 11.1. klo 10 Liturgia
Ke 21.1. klo 18 Akatistos
Ke 4.2. klo 18 Rukouspalvelus

Haukiputaan Martinniemi

Pietarin ja Paavalin sekä Arseni Konevitrsalaisen rukoushuone

Martinniementie 206

Isännöitsijä

Timo Arhippainen

p. 040 413 3054

Pe 26.12. klo 10 Liturgia
La 3.1. klo 18 Vigilia
Su 4.1. klo 10 Liturgia
La 31.1. klo 18 Vigilia
Su 1.2. klo 10 Liturgia

Tervolan Varejoki

Pyhittäjä Trifon Petsamolaisen rukoushuone

Tsasounantie 34

Isännöitsijä Anja Suopela
p. (016)437 492

Ke 24.12. klo 13 Jouluaaton ehtoopalvelus
To 1.1. klo 10 Liturgia
La 17.1. klo 18 Vigilia
Su 18.1. klo 10 Liturgia

Kuusamo

Ev.lut. seurakuntatalo

Su 21.12. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo 10 Liturgia

Taivalkoski

Ev.lut. seurakuntatalo

Su 11.1. klo 10 Liturgia

Pudasjärvi

Ev.lut. seurakuntatalo

Su 15.2. klo 10 Liturgia

Niin monta kuin teitä on Kristukseen kastettu

Daniil Beri, Oulu
Emmi Aliisa Juliana Visuri, Oulu

Herra vihi heidät kunnialla ja jaloudella

Matti Mikael Väliheikki ja Saija Susanna Stenius, Muhos
Markku Tapani Koivisto ja Anna Pauliina Volotinen, Oulu

Ikuinen muisto

Uljana / Ulla Karjalainen 83 v. Ii
Kalevi Kotaniemi 82 v. Oulu
Martti Johannes Rajanti 77 v. Haukipudas

Tervetuloa seurakuntaan

Henri Kasper Ekorre, Kemi
Suvi-Tuuli Karppinen, Keminmaa
Seppo Juhani Keränen, Oulu
Yuliya Khmelnytsky, Oulu
Kaisa Helena ja Oskar Lumiaho, Vihanti
Minna Kyllikki Mäkinen, Oulu

Kirkko televisiossa

La 26.12. klo 10 Toisen joulupäivän liturgia, toimittaa piispa Arseni, pyhän Nikolaoksen kirkko, Joensuu. YLE TV1.

Ortodoksiset jumalanpalvelukset Yle radio 1

Ke 24.12. klo 18 Jouluaaton rukoushetki, Pyhän Kolminaisuuden katedraali, Oulu

To 25.12. klo 8 Joulupäivän liturgia, Jumalanäidin kirkko, Järvenpää

Su 28.12. klo 11 Liturgia, pyhän Nikolaoksen kirkko, Joensuu

Ke 31.12. klo 18 Uudenvuoden ehtoopalvelus, marttyyrikeisarinna Aleksandran kirkko, Turku

Su 4.1. klo 11 Liturgia, Uspenskin katedraali, Helsinki

Su 25.1. klo 11 Liturgia, marttyyrikeisarinna Aleksandran kirkko, Turku

Su 1.2. klo 11 Liturgia, Pietarin ja Paavalin kirkko, Hamina

Su 15.2. klo 11 Liturgia, apostoli Andreuksen kirkko, Rovaniemi

Ortodoksiset hartaudet Yle radio 1

Aamuhartaus klo 6.15 ja 7.50

La 17.1. Pastori Heikki Honkamäki, Tampere
La 28.2. Pastori Sergius Colliander, Kellokoski

Iltahartaus klo 18.50

Ti 20.1. TM Lars Ählbäck, Joensuu
Ti 17.2. Piispa Arseni, Kuopio

Radio Vega

Morgonandakt kl. 8.53

Ti 13.1. fader Mikael Sundkvist, Lahtis

To 15.1. fader Mikael

Aftonandakt kl. 19.20

To 8.1. fader Mikael

Liturgi

Ti 6.1. kl. 13 Profeten Elias kyrka, Helsingfors

Ritva Hannele Pyy, Oulu
Ioana Inkeri Surcel, Oulu
Aija Fredrika Tena, Oulainen
Silja-Jemina Tilja, Keminmaa
Veijo Olavi Tolonen, Oulu
Armi Greetta Tellervo Vierehä, Oulu

Kemin lastenkerho

Ke 14.1. klo 16.30
Ke 28.1. klo 16.30

Tornion lastenkerho

Ma 12.1. klo 16.30
Ma 26.1. klo 16.30

Kemi-Tornion miestenpiiri

ma 26.1. klo 18 Tornion ev.lut srk-sali

Tapatumakalenteri joului-, tammi- ja helmikuussa 2008-2009

KAJAANIN SEURAKUNTA

Kirkkoherranvirasto avoinna ti, to ja pe 09-12 ja 13-15 puh. 633030
Virkatodistusten tilaukset puh. (08)3115741 tai sähköpostilla oulu@ort.fi
Ajantasaisia uutisia, tapahtumia ja ilmoituksia voi seurata seurakunnan kotisivuilla osoitteessa www.ort.fi/kajaani

Kajaani

Kristuksen kirkastumisen kirkko

Kirkkokatu 17
Isännöitsijä Reijo Marjomaa
p. (08) 633 0312

Ke 24.12. klo 12 Kristuksen syntymäjuhlan suuri ehtoopalvelus
To 25.12. klo 7 Aamupalvelus ja liturgia
Ke 31.12. klo 24 Liturgia
Ma 5.1. klo 18 Herran kasteen juhlan vigilia
Ti 6.1. klo 10 Suuri veden pyhitys ja liturgia
La 10.1. klo 18 Vigilia
Su 11.1. klo 10 Liturgia
La 24.1. klo 18 Vigilia
Su 25.1. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo 18 Herran temppeleihin tuomisen juhlan vigilia
Ma 2.2. klo 10 Liturgia
La 7.2. klo 18 Vigilia
Su 8.2. klo 10 Liturgia
La 21.2. klo 18 Vigilia
Su 22.2. klo 10 Liturgia
Su 22.2. klo 18 Suuri ehtoopalvelus

Sotkamo

Jumalansynnyttäjän suojeluksen kirkko

Rauhantie 13
Isännöitsijä Vappu Korhonen
p. (08) 6661811

La 20.12. klo 18 Vigilia
Su 21.12. klo 10 Liturgia
La 3.1. Vigilia
Su 4.1. Liturgia
La 31.1. klo 18 Vigilia
Su 1.2. klo 10 Liturgia
La 28.2. klo 18 Vigilia
Su 1.3. klo 10 Liturgia

Paltamo

Jumalanäidin kuolonuoneen nukkumisen rukoushuone

Talonpojantie 3
Isännöitsijä Liisa Mähönen
p. (08)871452

La 17.1. klo 18 Vigilia
Su 18.1. klo 10 Liturgia
La 14.2. klo 18 Vigilia
Su 15.2. klo 10 Liturgia

Kuhmo

Karjalan valistajien kirkko

Koulukatu 47
Isännöitsijä Martti Palviainen
p. 040 726 6352

La 24.1. klo 18 Ehtoopalvelus
Su 25.1. klo 10 Liturgia

Ämmänsaari

Pyhän ristin rukoushuone Keskuskatu 1

Isännöitsijä Ritva Ivanoff
p. (08) 713 221

La 20.12. klo 18 Ehtoopalvelus
Ke 24.12. klo 23 Aamupalvelus ja Vapahtajan syntymäjuhlan liturgia
Ma 5.1. klo 18 Ehtoopalvelus
Ti 6.1. klo 9 Liturgia ja suuri vedenpyhitys, teofania
La 10.1. klo 18 Ehtoopalvelus
La 31.1. klo 18 Ehtoopalvelus
La 21.2. klo 18 Ehtoopalvelus
Su 22.2. klo 10 Liturgia
Su 22.2. klo 18 Sovintosunnuntain suuri ehtoopalvelus

Kuivajärvi

Pyhän Nikolaoksen rukoushuone

Kuivajärventie 196
Isännöitsijä Jyrki Huovinen
p. 0400 287 711

Ke 24.12. klo 13 Suuri ehtoopalvelus
La 17.1. klo 18 Ehtoopalvelus
Su 18.1. klo 10 Liturgia

Kristukseen kastetut

Juliana Carolina Aleksandra Haverinen, Kuhmo
Daniel Kristian Witikka, Kajaani
Jere Tapani Tossavainen, Kuhmo

Ikuinen muisto

Veli Pekka Luostarinen, 54 v.
Liisa Mustonen, 94 v.
Ari Tapani Hukkanen, 42 v.
Pekka Petro, 77 v.

Tervetuloa seurakuntaan

Elvira Piirainen, Kuhmo
Minna Kristiina Sotkasiira, Kajaani

Kesätyöpaikat 2009

Vapaamuotoisia hakemuksia alla oleviin kesän 2009 kesätyöpaikkoihin pyydetään lähettämään 27.2.2009 mennessä kirkkoherranvirastoon osoitteella: Väinämöisenkatu 29, 87100 Kajaani tai sähköpostilla: kajaani@ort.fi Tehtävät: Kristuksen kirkastumisen kirkon opas, Kuluntalahden hautausmaan hoitaja ja kaksi kristinoppileirin ohjaajaa heinäkuun alun leirille. Tiedusteluihin vastaa kanslianhoidtaja Reijo Marjomaa puh. (08) 633 030 tai reijo.marjomaa@ort.fi. Tehtävistä on tarkemmin myös seurakunnan verkkosivuilla.

Kristinoppileirit

Kesällä 2009 toteutetaan kristinoppikoulu toukokuun lopulla iltaisin ja leirinä heinäkuun alussa. Ilmoittautumisia otetaan vastaan puh. (08) 633 030 tai kajaani@ort.fi

Lastenkerhot

Kajaanin ja Sotkamon lasten- ja nuorten kerhojen kokoontumisista ilmoitetaan paikallislehdissä ja seurakunnan ilmoitustauluilla. Ohjaajat Tarja Hukkanen p. 0500 773 094 ja Andra Aldeapartanen p. 050 514 7097

Matkapappi Kauko Ivanoff vuosilomalla 26.12.-4.1.2009

KIURUVEDEN SEURAKUNTA

Kiuruveden ortodoksinen seurakunta, Niemistenkatu 6, 74700 Kiuruvesi
p./fax (017) 752 278, e-mail: kiuruvesi@ort.fi
Virasto avoinna ke klo 11 - 13.
Kirkkoherra Antero Petsalo, Luhtapolku 3, 74700 Kiuruvesi
Gsm 050 527 1026, e-mail: antero.petsalo@ort.fi

Kiuruvesi

Pyhän Nikolaoksen kirkko

Niemistenkatu 6
Isännöitsijä Sinikka Salolahti
p. 040 708 0797

La 20.12. klo 18 Vigilia
Ke 24.12. klo 15 Suuri ehtoopalvelus
Ke 24.12. klo 23 Aamupalvelus ja liturgia, jouluyö
La 3.1. klo 18 Vigilia
Ma 5.1. klo 18 Vigilia
Ti 6.1. klo 10 Liturgia ja vedenpyhitys, Herran kasteen juhla, teofania
La 10.1. klo 18 Vigilia
La 17.1. klo 18 Vigilia
Su 18.1. klo 10 Liturgia
La 24.1. klo 18 Vigilia
Su 1.2. klo 18 Juhlavigilia
Ma 2.2. klo 10 Liturgia, Herramme Jeesuksen Kristuksen temppeleihin tuominen
La 7.2. klo 18 Vigilia
La 14.2. klo 18 Vigilia
Su 15.2. klo 10 Liturgia
La 21.2. klo 18 Vigilia
Su 22.2. klo 18 Ehtoopalvelus, sovintosunnuntai

Muut tilaisuudet

Ti 2.12. klo 17.30 Tiistaiseura srk-salissa. Tervetuloa!
To 11.12. klo 14 Karjalaisten tarinakerhon pikkujoulu srk-salissa.
Pe 12.12. klo 11 - 12 Kaikille avoin maksuton diakoniaruokailu srk-salissa. Tervetuloa!
Pe 12.12. klo 16 - 17 Joulumyyjäiset srk-salissa. Tervetuloa!
To 15.1. klo 17 Ikonipiiri

Karvoskylä

Kristuksen kirkastumisen kirkko

Jokikyläntie 7
Isännöitsijä Jarmo Pylkkönen
040 5706 936

Su 28.12. klo 10 Liturgia
Su 11.1. klo 10 Liturgia
Su 8.2. klo 10 Liturgia

Muut tilaisuudet

Su 18.1. klo 18 - 19 Eku-meinen tilaisuus Ylivieskassa Suvannon kappelissa. Mukana metropoliitta Panteleimon ja isä Antero

Pyhäsalmi

Profeetta Elian rukoushuone

Vesitornintie 15
Isännöitsijä Marja-Leena Maksimainen
p. 040 708 8751

Pe 26.12. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo 10 Liturgia

Kytökylä

Jumaläidin syntymän rukoushuone

Kytökyläntie 724
Isännöitsijä Pekka Hytönen
p. 044 4252 889

Su 21.12. klo 10 Liturgia
Su 25.1. klo 10 Liturgia
Su 22.2. klo 10 Liturgia

SÄILYTTÄKÄÄ TÄMÄ LEHTI. Tulemme vähentämään ilmoittelua paikallislehdissä. Vain muutoksista ilmoitetaan.

Ikuinen muisto

Helmi Aarremaa 77 v Kiuruvesi
Helmi Leskinen 81 v Kiuruvesi

Tervetuloa seurakuntaan

Gennadi Ryda ja Olena Mikhailova, Nivala

Tuohuskerho

Lapsille ja nuorille, kokoontuu Kiuruvedellä kirkon seurakuntasalissa joka toinen torstai klo 17.30. Tuohuskerhoa ohjaa Outi Petsalo.

Ikonipiiri

Kansalaisopiston ikonipiiri kokoontuu joka toinen torstai klo 17 ikonimaalaushuoneessa kirkon yläkerrassa.

Isä Anteron sielunhoitotunnit kirkossa keskiviikkoisin klo 11 - 13.

Kirkkoherra Antero Petsalo on lomalla 30.12.2008 - 2.1.2009.

Virkatodistukset tulee tilata Oulun ortodoksisesta seurakunnasta ma - pe klo 9-12 p. (08) 311 5741, e-mail: oulu@ort.fi

Seurakunnan kotisivut löytyvät osoitteesta www.ort.fi/fi/kirkko_palvelee/srk/kiuruvesi

VAASAN SEURAKUNTA

Kirkkoherranvirasto avoinna keskiviikkoisin klo 13-16 (suurina juhlapäivinä suljettu). Osoite Koulukatu 45, 65100 Vaasa. Puh. (06) 317 2620, fax (06) 312 4063. S-posti: vaasa@ort.fi
Virkatodistukset Oulun seura-

Tapahumakalenteri joul-, tammi- ja helmikuussa 2008-2009

kunnasta, puh. (08) 311 5741
tai s-posti: oulu@ort.fi.
Kirkkoherra Matti Wallgren
p. 050 352 0735 matti.wallgren@ort.fi
Kanttori Paula Löfgren, puh.
040 567 6614 paula.lofgren@ort.fi

Vaasa

Pyhän Nikolaoksen kirkko

Kasarmintori

Isännöitsijä Max-Sebastian Kalinainen
p. 050 0690927

Ke 24.12. klo 16 Suuri ehto-
toonjälkeinen palvelus
To 25.12. klo 8 Aamupalvelus
ja liturgia
To 1.1. klo 10 Liturgia
Ma 5.1. klo 18 Vigilia
Ti 6.1. klo 10 Liturgia, risti-
saatto, vedenpyhitys, teofa-
nia, Herran kaste
La 17.1. klo 10 Liturgi pä
svenska
Ti 20.1. klo 19 Kaksikieli-
nen ekumeenisen rukous-
viikon tapahtuma Vaasan
ev.luterilaisessa kirkossa
La 24.1. klo 18 Vigilia
Su 25.1. klo 10 Liturgia
La 7.2. klo 18 Vigilia
Su 8.2. klo 10 Liturgia
La 21.2. klo 18 Vigilia
Su 22.2. klo 10 Liturgia,
sovintosunnuntai
Su 22.2. klo 14 Sovintosun-
nuntain ehtoopalvelus

Kauhajoki

Ev. Lut. seurakunnan virastotalon kokoushuone

Kyntäjätie 1

Su 11.1. klo 10 Liturgia

Kokkola

Pyhien Simeonin ja Hannan rukoushuone

Katariinankatu 3

Isännöitsijä Nadesda Kurki
p. 0400 998 883

Ke 24.12. klo 10 Liturgia,
Kristuksen syntymän aatto
Su 18.1. klo 10 Liturgia
Su 15.2. klo 10 Liturgia

Lapua

Pyhittäjä Serafim Sarovilaisen rukoushuone

Koulukatu 7

Seuraavan numeron

PÄIVITETYT TIEDOT

toimitussihteerille
viimeistään

tiistaina 27.1.2009

Isännöitsijä
Hannu Korkeamäki
p. (06) 437 6936

Pe 26.12. klo 10 Liturgia,
Kristuksen syntymää edeltävä
sunnuntai
Su 11.1. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo 10 Liturgia

Pietarsaari

Pyhän profeetta Elian ja pyhän Annan rukoushuone

Narsinkatu 2

Isännöitsijä Leif Sandvik
p. (06) 724 8634

Su 21.12. klo 10 Liturgia
Su 4.1. klo 10 Liturgia
Su 11.1. klo 10 Hetkipalvelus
Su 25.1. klo 10 Hetkipalvelus
Su 1.2. klo 10 Liturgia
Su 08.2. klo 10 Hetkipalvelus

Seinäjoen ev.lut. seurakuntasali Lakeuden ristissä Alakuljunkatu 2

Seinäjoen ev.lut. seurakuntasali Lakeuden ristissä Alakuljunkatu 2

La 14.2. klo 10 Liturgia
(Liturgian jälkeen keskuste-
lua mahd. rukoushuoneesta
Seinäjoella)

Veteli

Ev.lut. seurakuntatalo

Torpantie 129

Su 18.1. klo 14 Ekumeeni-
sen rukousviikon tapahtuma,
luterilainen vesper ja ortodok-
sinen rukoushetki
Alustuksen aiheena on Maal-
listuminen.

Kristukseen kastetut

Androschuk Anton ja Maria,
Vöyri
Toroi Viljami Johannes, Vaasa
Bäck Nikola Sebastian, Vaasa

Ikuinen muisto

Hietikko Anna, 91 v. Vaasa
Timonen Vilho, 90 v. Seinä-
joki
Hietanen Valentina, 92 v.
Vaasa
Koski Silvo, 60 v. Kokkola

Tervetuloa seurakuntaan

Androschuk Oleksandr
Androschuk Anzhela
Androschuk Artem
Doykova Bonimira
Doykova Gabriela
Doykova Ivan
Doykova Jivka
Doykova Lora
Heiskanen Jere
Heiskanen Mirka
Helsing Vladimir Alevtina

Helsing Vladimir
Moroz Nikolai
Mustonen Paulariikka
Nylund Hanna
Kivelä Valto
Ranta Jari
Rilla Tero
Salomaa Jenni
Timofeeva Antonia

Ortodoksiapiiri kokoontuu
Vaasassa kerran kuukaudessa
torstaisin seurakuntasalilla.
Tervetuloa!

To 15. 1. klo 18 Tutus-
tutaan tarkemmin Vaasan
kirkkoon, sen historiaan ja
esineistöön. Tapaaminen
poikkeuksellisesti kirkossa.
To 5.2. klo18 Aiheena suuren
paaston aika

Vaasan ikonipiiri

Ikonipiiri kokoontuu kevät-
kaudella 2009 maanantaisi
klo 16-20 seurakuntatalolla,
Koulukatu 45.
Aloittelijoiden ajat: 2.1 , 9.2,
2.3, 30.3 (koko päivän klo
10 - 18) , 4.5.
Jatkoryhmien ajat: 9.1, 16.2,
9.3, 20.4 (koko päivän klo 10
- 18), 11.5.
Lisätietoja Anneli Ojanperäl-
tä, puh. 040 961 5006

LAPIN SEURAKUNTA

Kirkkoherra 1.2.2009 alkaen
Viatcheslav Skopets p. 0400
178 744.
Kanttori 1.1.2009 alkaen Kai
Tulehmo p. 040 813 1265.
Kirkkoherran sijainen
1.2.2009 saakka matkapappi
Kauko Makkonen p. 0400
178 744 tai 0206 100 294,
0400 294 849.
Kirkolliset toimitukset ja
jumalanpalvelukset Rova-
niemellä 1.2.2009 saakka isä
Mikko Sidoroff p. 040 414
8452

Kanslia avoinna ti klo 11-13.
Virkatodistustilaukset sähkö-
postitse lappi@ort.fi kanslian
ollessa suljettuna

Rovaniemi

Pyhän apostoli Andreak- sen kirkko

Ounasvaarantie 16

Isännöitsijä
isä Mikko Sidoroff
p. 040 414 8452

La 20.12. klo 18 Vigilia
Su 21.12. klo 10 Liturgia
Ke 24.12. klo 14 Suuri ehto-
palvelus, Herramme Jeesuk-
sen Kristuksen syntymä
Ke 24.12. klo 23 Aamupalve-
lus ja liturgia, Herramme Jee-
suksen Kristuksen syntymä
Pe 26.12. klo 10 Liturgia,
toinen joulupäivä
Su 28.12. klo 10 Hetkipalve-
lus
Ke 31.12. klo 18 Ehtoopal-
velus
To 1.1. klo 10 Liturgia
Ma 5.1. klo 18 Kuninkaalliset
hetket
Ti 6.1. klo 10 Liturgia ja suuri
vedenpyhitys (teofania, Juma-
lan ilmestymisen juhla)
La 10.1. klo 18 Vigilia
Su 11.1. klo 10 Liturgia
La 17.1. klo 18 Vigilia
Su 18.1. klo 10 Liturgia
La 24.1. klo 18 Vigilia
Su 25.1. klo 10 Liturgia
La 31.1. klo 18 Vigilia
Su 1.2. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo18 Vigilia (Herran
temppeleihin tuominen)
Ma 2.2. klo 10 Liturgia (Her-
ran temppeleihin tuominen)
La 14.2. klo 18 Vigilia
Su 15.2. klo 10 Liturgia (ra-
diopalvelus)
La 21.2. klo 18 Vigilia
Su 22.2. klo 10 Liturgia

Ivalo

Pyhän Nikolaoksen kirkko

Rantatie 22

Isännöitsijä
Aulikki Lumisalmi
p. (016)661657

To 25.12. klo 10 Aamupalve-
lus ja liturgia, Herramme Jee-
suksen Kristuksen syntymä
La 27.12. klo 18 Vigilia
Ke 31.12. klo 18 Uuden vuo-
den rukoushetki
To 1.1. klo 10 Liturgia, uusi
vuosi
La 10.1. klo 18 Vigilia
Su 11.1. klo 10 Liturgia
Su 1.2. klo 18 Vigilia
Ma 2.2. klo 10 Liturgia, Her-
ramme Jeesuksen Kristuksen
temppeleihin tuominen
La 7.2. klo 18 Vigilia
Su 8.2. klo 10 Liturgia, seura-
kuntatilaisuus, tuhlajaajan
sunnuntai
Su 22.2. klo 18 Ehtoopalve-
lus, suuren paaston alku

Nellim

Pyhän kolminaisuuden ja pyhittäjä Trifon Petsamolaisen kirkko

Siikajärventie 64 A

Isännöitsijä Simo Jefremoff
p. 0400 418463 (31.12.2008
saakka)
Isännöitsijä Helena Määttä
p. 040 7538427 (1.1.2009
alkaen)

Ke 24.12. klo 15 Suuri ehto-
palvelus, jouluaatto
Ma 5.1. klo 18 Vigilia
Ti 6.1. klo 10 Liturgia, suuri
vedenpyhitys, Jumalan ilmes-
tyminen, Herramme Jeesuk-
sen Kristuksen kaste, teofania
La 17.1. klo 18 Vigilia
Su 18.1. klo 10 Liturgia
La 31.1. klo 18 Vigilia
Su 1.2. klo 10 Liturgia, py-
hittäjä Trifon Petsamolaisen
muisto, publikaanin ja farise-
uksen sunnuntai, seurakunta-
tilaisuus
La 21.2. klo 18 Vigilia
Su 22.2. klo 10 Liturgia,
sovintosunnuntai

Sevettijärvi

Pyhittäjä Trifon Petsamo- laisen kirkko

Sevettijärventie 9065

Isännöitsijä
Uljaana Kiviniemi
p. 040 716 7653

Pe 26.12. klo 10 Liturgia,
toinen joulupäivä
La 3.1. klo 18 Vigilia
Su 4.1. klo 10 Liturgia
La 24.1. klo 18 Vigilia
Su 25.1. klo 10 Liturgia, Sak-
keuksen sunnuntai
La 14.2. klo 18 Vigilia
Su 15.2. klo 10 Liturgia, seu-
rakuntatilaisuus

Pyhän Paavalin kappeli, Saariselkä

Su 28.12. klo 10 Liturgia

Enontekiön ev.lut. seura- kuntakoti, Hetta

Su 21.12. klo 11 Liturgia

Männikön palvelukoti, Ivalo

La 27.12. klo 10 Liturgia
La 17.1. klo 10 Liturgia

Matkakanttori lomalla 3.-
12.2.2009.

Lapin seurakunnalle uusi kirkkoherra ja kanttori

Lapin ortodoksisen seura-
kunnan kirkkoherraksi on
seurakunnankokous valinnut
pastori Viatcheslav Skopet-
sin. Isä Viatcheslav aloittaa
tehtävässään 1.2.2009.

Lapin seurakunnan kanto-
riksi on seurakunnanval-
tuusto valinnut kanttori
Kai Tulehmon. Hän aloittaa
toimessaan 1.1.2009.

Paimensanomien

Oulun hiippa- kunnan tiistaiseura- päivät Lapualla maaliskuussa

Hiippakunnalliset tiistaiseurapäivät pidetään Lapualla 28.-29.3.2009 (paaston 5. sunnuntai).

Tarkempi ohjelma Paimensanomien seuraavassa numerossa 1/09.

Seurakunta- ystävälle etsitään seuraa

Seurakuntaystävä-toiminta on lähtenyt käyntiin Vaasassa. Jos toivot kuuntelijaa, juttukaveria tai kirkkoon mukaansa ottavaa henkilöä ota yhteyttä diakoniapiirin pj *Arja Sigfrids* 040 7552923, tai *arja.sigfrids@akat.fi*. Tai ehkä tiedät jonkun vanhuksen tai muuten seuraa kaipaavan seurakuntalaisen, niin kerro ja ehdota hänelle seurakuntaystävää!

Ota rohkeasti yhteyttä! Meillä on mahdollisuus ja aikaa kohtaamiseen.

English Study Group in Vaasa

Welcome to our next meeting at the parish house (Koulukatu 45) on Thursday, 18th of December at 6.00 pm. The topic will be 'The celebration of Christmas in the Orthodox Church'.

Ortodoksiset kalenterit 2009

Kätevä taskukalenteri sisältää kirkkovuoden kierrossa muisteltavat pyhät sekä ortodoksisten seurakuntien ja järjestöjen yhteystiedot.

17,50 € (nahkakannet)
13,00 € (muovikannet)

Kaunis seinäkalenteri, kuvituksena suomalaisia nykypäivän ikoneita. Iloa vuoden jokaiseen päivään!

15 €

Ikonimaalari

Kiinnostavia artikkeleita ja upea kuvitus! Kahdesti vuodessa ilmestyvä julkaisu. Vuoden 2009 teemoina moskovalainen ikonimaalaus ja ikonien erilaiset materiaalit. Tilaa nyt!

55 € vuosikerta / 28 € irtonumero

MAAHENKI

Tilaa kätevästi ortodoksien omasta verkkokaupasta www.ripidi.fi tai Maahenki-kustantamosta, puh. (09) 751 2020. Hintoihin lisätään toimituskulut.

Venäjänkielinen Samovaarikerho

La 24.1. klo 15 Karvoskylän Kristuksen kirkastumisen kirkko

La 21.2. klo 15 Kiuruveden pyhän Nikolaoksen kirkko, seurakuntasali

La 21.3. klo 15 Karvoskylän kirkko

La 25.4. klo 15 Kiuruveden kirkko

La 23.5. klo 15 Karvoskylän kirkko

Ekumeeninen ilta Ylivieskassa 18.1.2009

Ylivieskan Suvannon kappelissa vietetään ekumeenista iltaa sunnuntaina 18.1.2008 klo 18. Mukana metropoliitta Panteleimon.

Paimensanomien

Kalajokilaakson Tiistaiseura kevätkaudella 2009

Tammikuu, 20.1.
Helmikuu, 17.1.
(vuosikokous)
Maaliskuu, 17.3.
Huhtikuu, 28.4.
Toukokuu, 19.5.

Kokoontumiset
Karvokylän kirkossa
tiistaisin klo 18.

Lampukka

Ikonit, ort. kirjat,
ikoni- ja joulukortit,
seimet, kynttilät ja
joululahjat meiltä

Liisankatu 29,
Helsinki,

puh. (09) 135 5024

sähköposti:
lampukka.helsinki@ort.fi

avoinna ma-pe
10-17, la 10-14
joulukuussa ma-pe
10-18, la 10-15

verkkokauppa:
www.lampukka.fi

Luotettavaa ja
ammattitaitoista
välityspalvelua

Asunto- ja kiinteistövälitys

Lohiloukku Oy LKV

Matti Vuononvirta
Häyrysentie 49, 90850
Martinniemi
08-349870, 08-5400550,
fax 08-349870
040-5006450, www.kolumbus.fi/lohiloukku

Yksinäinen miespuolinen ortodoksi!

Jos haluat kaverin ja kylässä piipahtajan, niin soita Oulun ortodoksiseen miestenpiiriin diakoni Juhana Sirenille, puh: 040-594 3495.

Kiitokset

Lämpimät kiitokset Oulun ortodoksiseen seurakunnalle ja Pyhien Sergein ja Hermanın Veljeskunnalle saamistamme huomionosoituksista Oulun Pyhän Kolminaisuuden katedraalin 50- ja Oulun tiistaiseuran 60-vuotisjuhliissa 11.10.2008.

Oulun Pyhän Kolminaisuuden katedraalin viiri:
Orvokki Ahosola

Hopeiset ansiomerkit:
*Vilho Halmeentaus
Aino Kilpeläinen
Pekka Rabinä
Pirkko Tero
Seija Veikkolainen*

PSHV:n viirit:
*Meeri Karhatsu
Martta Louhela
Sinikka Purolla*

Lämpimät kiitokset juhlaraillemme sekä tervehdyksen lähettäjille 60-vuotisjuhlassamme sunnuntaina 30. marraskuuta 2008.

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Martinniemen tiistaiseura

Paimen-Sanomien

Julkaisija:

Oulun ortodoksien hiippakunnan seurakunnat / Paimen-Sanomien ry

Päätoimittaja:

Metropoliitta Panteleimon
P. 020 610 0250, fax. 020 610 0251, sähköposti: oulu.hiippakunta@ort.fi

Toimitussihteeri:

Marko Patronen
Nummikatu 30 B 16, 90100 OULU
P. 050 329 5355, fax. 020 610 0251, sähköposti: marko.patronen@ort.fi

Lehden osoitteenmuutokset ja tilaukset:

SEURAKUNTALAISTEN osoitteenmuutokset ja tilaukset omaan seurakuntaan

MUUT osoitteenmuutokset ja tilaukset Oulun ortodoksiseen hiippakuntaan, p. 020 610 0250, oulu.hiippakunta@ort.fi

Ilmoitukset ja tilaushinnat:

- ilmoitushinta 0,85€ / pmm
- tilaushinta 8,50€ / vuosi muille kuin seurakuntien jäsenille
- tilaajamaksut suoraan tilille: 110750-1106102, mukaan maininta "Paimen-Sanomien"

Pankki: Nordea 110750 - 1106102

Paino:

Painotalo Suomenmaa, PL 52, 90101 OULU, p. 08 5370 011

Seuraavan numeron PS 1/09 aineisto toimitussihteerille viimeistään tiistaina 27.1.

marko.patronen@ort.fi

Seuraava numero ilmestyy
helmikuussa 2009